

Piekdiena, 2017. gada 18. augusts

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDURZEMEI

Uz Poliju pēc
brīnumiem.

5. lpp.

Apzog
dzīvokļus.

3. lpp.

Enduro arī
mūsupusē!

6. lpp.

RADQŠĀ Kuldīga

Tikšanās ar filmas veidotājiem

Šodien 17.00 Kuldīgas kultūras centra (KKC) zālē režisors Vāris Brasla un filmu studija F.O.R.M.A. aicina uz tikšanos, lai pastāstītu par filmas 'Vectēvs, kas bīstamāks par datoru' tapšanu. Latvijas pirmizrāde filmai notika vakar Rīgā, šodien tā notiek Kuldīgā, bet visas bijetes jau ir izpildītas.

Meklējiet iekšlapās!

Jauna laipa peldētājiem

Savu laiku nokalpojušās laipas vietā Kurmāles pagasta Vilgāles ezerā tapusi jauna, drošāka un skaistāka.

Šovakar 20.00 svinīgi atklās Vilgāles ezera laipu. Pareizu peldēšanas tehniku demonstrēs peldētāji Dzintra Freimane, Raits Valters un Kārlis Grundmanis. „Tas būs pasākums, lai mudinātu iedzīvotājus peldēt,” saka pagasta kultūras darba organizatore Aina Šļisarenko.

Par jaunu laipu ideja vietējiem bijusi jau sen. Kurmāles pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane atzīst: „Ezers vienmēr ir vilinājis. Pirms tam tur bija koka laipa, bet pēc katras sezonas tā bija jālabo, jo ledus darīja savu. Tad radās ideja par ezera svētkiem, kuros rīkojam peldēšanas sacensības. Nav daudz vietu, kas ir tik piemērotas sacensībām. Bet mēs gribam, lai pie mums notiek šādas sacensības un tās

raksturotu mūsu pagastu. Diemžēl vecā laipa kļuva aizvien bēdīgāka, tāpēc meklējam finansējumu.”

Svarīgi bijis, lai laipa nebūtu katru gadu jādemontē, jo tas ir dārgi (laipa ir 80 m gara). Tika meklēts lētākais un kvalitatīvākais variants. Laipu no polipropilēna caurulēm un cinkota karkasa izgatavoja SIA RUBIKI Daugavpilī. Uz karkasa ir terases dēļi, laipa nostiprināta ar ķēdēm. Tā Kuldīgas novada pašvaldībai izmaksāja ap 19,6 tūkstošiem.

„Esam ļoti priecīgi, brauks peldēties aizvien vairāk cilvēku, skats arī ir skaists. Mums novadā nemaz nav tik daudz vietu, kur peldēt un izbaudīt skatu,” atzīst D.Gūtmane.

Jau pirmajās dienās te peldēties nāk ne tikai vietējie, bet arī iebrucēji, turklāt attālums

no pilsētas ir neliels – nedaudz vairāk par 10 kilometriem.

Kuldīdznieki Sanija Smidberga un Aleksis Bosjanoks pirmo reizi peldas Vilgāles ezerā. „Mēs redzējām feisbukā bildes, ka šeit ir tāda laipa, atbraucām. Ūdens ļoti silts, tikai saulīti vajadzētu. Mēs ejam peldamies Ventā, Padures dīķī, Nabītes ezerā, jūrā, visur, kur vien var. Vislabāk līdz šim patika Padures dīķis,” tā A.Bosjanoks.

Vilgālniece Annija Alksāre: „Arī pirms tam šeit bija laipa, bet daudz sliktāka. Ūdens gan varētu būt siltāks, šovasar sanācis ļoti maz peldēt. Izmantoju katru silto dienu, peldos tikai Vilgāles ezerā, jo tā ir pazīstama vieta.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Lūgums Kuldīgas, Skrundas, Alsungas novada iedzīvotājiem! **Meklējam fotogrāfijas no Baltijas ceļa!** Varbūt ir pašiem, varbūt zināt savus bijušos kolēģus, kaimiņus utt., kas piedalījās šajā akcijā un kam varētu būt kādas fotogrāfijas. Gaidām informāciju e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv!

ĪSĪNAS

Ceļu remonts

Ar 21. augustu sāksies ceļu remontdarbi Kurmāles pagastā, tos veiks Ventspils uzņēmums SIA VIA. Ar Eiropas atbalstu tiks remontēti ceļa posmi: Muižarāji–Bīrtalas, Stangoņu ceļš un Dzirnāvu ceļš.

Sportos Alsungā

Rīt Alsungā 10.00 individuālie dalībnieki un komandas aicinātas piedalīties sportiskajā sestdienā: strītbolā, mini futbolā, volejbolā, novusā, bērnu riteņbraukšanā, olu un zābaku mešanā. Vairāk pa tālr. 27852817.

Koncerts brīvdabā

27. augustā 16.00 Aizputes novada *Bojās* uzstāsies vokālā grupa *Framest* un Raimonds Pauls. Ieeja par ziedojumiem. „Kopš 2000. gada, kad uztaisījām estrādi, *Bojās* notiek dažādi koncerti. Viesojušies Gospels koris, Ivars Pētersons, *Pērkonis* u.c.,” stāsta pasākuma organizators un biedrības *Aizputes 5* vadītājs Guntis Skuja.

Pirmdien, 21. augustā:

- Kuldīgā jauni apartamenti.
- Zonenbergu ģimenes stāsts.
- Kas jauns Īvandē.
- Tiekas bijušie kolhozu priekšsēži.

REDZĒJUMS

Par attieksmi un veiksmi

Iveta Grīniņa
63350565,
iveta.grinina@
kurzemnieks.lv

Žurnālista darbā regulāri jāzvana dažādiem ar uzņēmējdarbību saistītiem cilvēkiem. Nākas traucēt viņu ikdienas darbu, jo mums jādara savējais – vajadzīga informācija. Cilvēki ir dažādi un viņu reakcija uz šādu traucējumu arī. Viens tā arī pasaka, ka

„Tie, kuriem ir ierasts sadzīvot solīto atlikt vai aizmirst, visticamāk, tādi ir arī darījumos.”

Ļoti aizņemts, nevar runāt un arī nevarēs tuvākajā laikā. Cits apsola satikties, pēc tam vairākas reizes pārceļ tikšanās, kamēr saproti – saruna tā arī nenotiks. Šis laika tēriņš, zvanot un pierunājot, ir visbezjēdzīgākais. Vēl cits sola atsūtīt fotogrāfijas vai kādu citu nepieciešamu infor-

māciju, bet neiedomājas, ka tā mums, visticamāk, vajadzīga jau vakar. Tad sākas zvanīšanās, atgādinājumi, lūgumi. Beigās viss ir kārtībā. Bet cik daudz nevajadzīgi tērēta laika! Ilgajos darba gados izkristalizējušies daži secinājumi. Tie, kuri biznesā patiešām kaut ko sasnieguši, kuri apgroza lielu naudu, veiksmīgi attīsta uzņēmumu, ir ļoti saprotoši. Lai cik aizņemti, viņiem ir laiks atbildēt uz jautājumiem, bet, ja tikšanās tiek pārcelta, tad zinu – tā notiks sarunātajā laikā. Viņi izpilda solīto, cik vien drīz iespējams, ciena savu un citu laiku. Varbūt tieši tāpēc viņu biznesa ir tik veiksmīgs, ka viņi ir ļoti uzmanīgi pret cilvēkiem, detaļām un sīkumiem. Vēl ir tādi bagāti un veiksmīgi cilvēki, kuri ar medijiem atsakās runāt, jo vairās no publicitātes. Arī tas ir saprotami un respektējami.

Tie, kuriem ir ierasts solīto atlikt vai aizmirst, visticamāk, tādi ir arī darījumos. Tā jau saka, ka biznesā viss notiek kā pa kalniem – augšā un lejā. Liela daļa veiksmes un apstākļu sakrītības tajā noteikti ir. Tomēr personīgās īpašības un attieksme te noteikti nav liekama pēdējā vietā.

MUMS ZVANA

Arī pašiem jābūt atbildīgiem

Zvanītāja iesūtītie foto, kuros fiksētas nekārtības, kas viņu neapmierina.

Kāds iedzīvotājs neapmierināts, ka Kuldīgā pie daudzdzīvokļu mājām Dzintaru ielā 2 un 4 pie atkritumu tvertnēm regulāri esot nekārtība.

SIA Kuldīgas komunālie pakalpojumi pārstāve Anita Zvingule skaidro, ka situācija uzņēmumam ir zināma, un tiek strādāts, lai tā uzlabotos. Bet piebrauktuvi var sakārtot, ja ir izveidojies mājas uzturēšanai paredzēto līdzekļu uzkrājums un iedzīvotāji vienojas, ka par to naudu tā tiks sakārtota.

„Jau iepriekš esam sūdzējušies. Kuldīgas komunālie pakalpojumi pirms diviem mēnešiem apkārt konteineriem uzbūvēja žogu, bet tas situāciju nav uzlabojis. Viens

no konteineriem ir ar salauztu vāku, tādēļ kaķi, suņi un vārns regulāri taisa bardaku. Arī bomži rakājas. Vistrakāk izskatās brīvdienas rītos. Un arī piebrauktuve pie mājas ir bedraina. Kad tas tiks novērsts? Pie citām mājām pilsētā arī ir konteineri, bet tur nekad tādu bardaku kā pie mums neredzu,” sūdzējās mājas iedzīvotājs.

A.Zvingule skaidro: „Lai radītu lielāku kārtību, atkritumu laukumu apjozam ar koka žogu. Atkritumiem pieklūst dzīvnieki un putni, jo ne vienmēr iedzīvotāji, izmetot atkritumus, pēc tam aizver konteineriem vāku. Sabojātais vāks tuvāko dienu laikā tiks salabots. Šo teritoriju re-

gulāri uzrauga un sakopj sētnieks. Iespējams, iedzīvotājs piefiksējis mirkli īsi pirms sakopšanas. Savukārt par piebrauktuves remontu iedzīvotājiem ir jāvienojas savā starpā. Aicinām izskatīt iespēju un piedalīties Kuldīgas novada pašvaldības rīkotajā konkursā *Daudzdzīvokļu dzīvojamā māju pagalmu labiekārtošana Kuldīgas pilsētā*, lai ar pašvaldības līdzfinansējumu sakārtotu savu pagalmu. Turpmāk lūdzam iedzīvotājus par šādiem jautājumiem, pirmkārt, informēt savas ēkas apsaimniekotāju. Mūsu tālrunis ir 63321963.”

Jolanta Hercenberga

FOTOKOMENTĀRS

Topošā ugunsdzēsības un glābšanas dienesta brigāde. Lāsmas Reimanes teksts un foto

IEPRIECAS

MĒNEŠA LAIKĀ PIECEĻ KĀJĀS

92 gadus vecā kuldīdzniece Marija Zauere un viņas radi teic milzu paldies Kuldīgas slimnīcas kolektīvam par profesionalitāti un attieksmi. Vecajai kundzei gadījās pakrist un salauzt gūžu. Veiksmīgu operāciju tepat, Kuldīgā, izdarījis traumatologs Ervīns Gudēvičs. Pēc operācijas dakteris pacientei pieteicis: vai nu jākustas un jāvingro, vai ir visas iespējas palikt uz gultas. Pēc tam, kad Marijas kundze cītīgi strādājusi kopā ar rehabilitācijas nodaļas fizioterapeitēm, pagājis mēnesis, un viņa piecēlusies kājās. Tagad drošākai staigāšanai vairs vajadzīga tikai nūjiņa. Marijas kundze pateicīga arī iestādes vadītājam Ivaram Eglītim, kurš nācis pretī un pēc smagās operācijas ļāvis slimnīcā atkopties ilgāk.

Ingunu Spuleniece

EKSKURSIJA BIJA JAUKA

Basu un Turlavas pagasta iedzīvotāji priecīgi par iespēju 12. augustā kopā ar kurmālniekiem doties ekskursijā.

„Brauciens bija paredzēts Kurmāles iedzīvotājiem, pārsvarā senioriem, bet autobusā vēl bija vietas, tādēļ līdzī tika arī kaimiņu pagastu ļaudis. Liels paldies Kurmāles pagasta pārvaldei un Ainai Sļisarenko par iespēju aizbraukt uz Drukna muižu, trušu pilsētiņu Codē un Kārļa Ulmaņa muzeju *Pikšās*. Lai gan todien bija 36 grādus karsts, visu veiksmīgi pārvarējām un izbaudījām brīnišķīgo ekskursiju.”

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai izjūtat, ka bērniem tuvojas skolas laiks?

Jolanta Helviga, pārdevēja: – Izjūtu ļoti, jo strādāju grāmatnīcā. Kopš jūlija beigām ļoti daudz pērk kancelejas preces, skolas somas. Vecāki nāk kopā ar bērniem, izvēlas to, kas iepatikas pēc dizaina un kas ir akcijs.

Velga Beinaroviča, tirdzniecības pārstāve: – Dēls Brocēnos ies 4. klasē. Mācībām visu nepieciešamo dod skola, mēs nopērkam zīmuliņš, pildspalvas, vēl kādus sīkumus, drēbes. Man tikai viens bērns mācās, tādēļ finansiāli grūti tas nav, bet nav arī ļoti lēti. Bikses un baltais krekls maksāja 45 eiro, kurpes uz atlaidēm nopirkām par divdesmit. Tad vēl treniņtērps, citi sīkumi. Pērkam praktisku apģērbu, lai var valkāt visu mācību gadu.

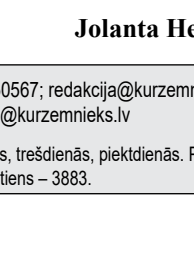
Diāna Kleina, mācās: – Jūtu, ka tuvojas 1. septembris, jo veikalos redzamākās vietās ir novietotas skolas preces, parādās reklāmas, kas aicina stāties dažādās skolās. Pati mācos Liepājā par ēdināšanas pakalpojumiem, vasarā strādāju *Cafe Tilts*, bet ar septembri atkal būs jāmacās.

Ilze Zariņa, SIA *Vizuālā diagnostika* administratore: – Man ir divi skolnieki un viens bērnudārznieks, tādēļ skolas laika tuvošanos izjūtu. Ir skaidrs, ka tūlīt sāksies stress. Ja ir trīs bērni, tad tik spēj vaktēt, kurš atkal kaut ko būs vai nebūs izdarījis, skolotājas zvanīs, būs jāseko līdzī, un mājasdarbi ir izpildīti. Man mācību gada laikā vienmēr ir vairāk pienākumu nekā vasarā. Būtu arī kaut kas jāpērk, bet vēl nezinu, kas būs pašiem jāpērk un ko dos skola. Esmu dzirdējusi, ka šogad *Ābelītē* it kā bērniem nebūšot jāpērk nekas. Manējais ies *Cīruļiitī*, varbūt tur arī nebūs. Nav arī iedots saraksts, ka būtu kaut kas jāpērk.

Agnese Litkina, audzina bērniņu: – Mans bērns vēl ir mažiņš, tāpēc neizjūtu šo problēmu. Kad pati gāju skolā, vienmēr 1. septembrī gaidīju ar prieku. Tur, kur dzīvoju, pagalmā nebija daudz bērnu, tādēļ skola bija vieta, kur varēju atkal satikties ar draugiem.

Vita Giščinska, pavāre: – Vairs neizjūtu skolas laika sāksanos, jo bērni jau ir izauguši. Man vienmēr ir prieks skatīties, kā vecāki ar bērniem veikalos iepērkas, mēra drēbes, gatavojas skolai. 1. septembris, manuprāt, vienmēr ir svētku diena.

Jolanta Hercenberga, Lāsmas Reimanes foto

Aglona – kā vienmēr neatkārtojama

Tā atzīst mūspuses kristieši, kuri bija to vairāku desmitu tūkstošu svētceļnieku skaitā, piedaloties Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svinībās Aglonā.

Arī šogad Aglonas bazilika pulcēja katoļu garīdzniecības pārstāvjus no pasaules valstīm, Latvijas valdību un daudzus desmitus tūkstošu ļaužu.

LŪDZ PAR JAUNU ATMODU

Aglonas bazilika ir Latvijas katolicisma centrs, bet Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētki – nozīmīgākais kalendārais pasākums. Daži kuldīdznieki jau divas nedēļas iepriekš uz Aglonu bija devušies kājām, bet vairums ar transportu uz svētku kulmināciju, kas ik gadu sākas 14. augusta pēcpusdienā ar svēto misi, tautas krusta ceļu pirms pusnakts un noslēdzas 15. augustā ar euharistisko procesiju, kurā piedalās arī valdības pārstāvji.

Uzrunājot tautu, Rīgas arhidiecezes arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs aicināja atvērties svētībai un atteikties no grēka katram individuāli un arī valsts pārvaldes līmenī. Viņš norādīja, ka Bībelē kā visizplatītākās nelaimes tiek minēta mantkārtība, varas un baudas kāre, piebilstot, ka katru dienu viņš lūdzot, lai Latvijā nākt jauna Atmoda. Emocionāli piesātinātā krusta ceļā tūkstošiem ļaužu izgāja cauri neparastajiem notikumiem tieši pirms simt gadiem Fatimā, kad Dievmāte parādījās trim ganu bērniem. Šoreiz aiz zemessargu nestā krusta gāja

arī Valsts prezidents Raimonds Vējonis ar kundzi.

ZINKĀRĪBA PĀRVĒRŠAS EMOCIJĀS

Alsundziece Dina Balode jau vairākus gadus organizē svētceļnieku grupas. Šogad no Alsungas brauca vien daži, pārējās sēdvietas aizpildīja kuldīdznieki no katoļu, kā arī citām draudzēm. Tagad daudzi ticīgi aizgājuši mūžībā vai viņiem ir veselības problēmas, bet braucieni ilgst vismaz sešas stundas, turklāt nakšņošana ir teltīs, var arī gulēt autobusā vai baznīcā uz grīdas. Lai arī grupas braucēju mazāk, Aglonas pievilksanas spēks nesot zudis: „Dažreiz piesakās tikai zinkārības dēļ – paskatīties, kas tad tur tāds notiek. Citi baidās, ka būs par daudz cilvēku, bet tie tūkstoši tiešām nemaz netraucē. Sajūtas nevar izstāstīt – jājūt katram pašam. Man tāpat kā citiem pieredzējušajiem un arī jaunajiem braucējiem vissavilņojošākais bija krusta ceļš – emocionāls un pārdomu pilns. To translēja televīzija, bet būt klāt ir pavisam kas cits.”

Dainas Tafelbergas
teksts un foto

KAIMIŅOS

Sporta skolotājam svētki

26. augustā Kazdangas pagasts rīko 90 gadu jubilejas svinības ilggadējam Kazdangas lauksaimniecības tehnikuma fizikultūras skolotājam, Latvijas patriotam Alfrēdam Lejam.

Viņa audzēkņi atceras, ka A.Leja bijis izcils pedagogs un sportists. Sporta dzīvi tehnikumā viņš sācis vadīt 1947. gada pavasarī, pats būdams 3. kursa audzēknis. Iepriekšējais skolotājs, visu cieniņtais Ansis Štrombergs, bijis spiests no darba aiziet politisku motīvu dēļ. Kādu laiku audzēkņi aktīvi sportojuši paši, 1948. gadā izcīnot pirmo vietu lauksaimniecības tehnikumu spartakiādē Rīgā un 1950. gadā šos panākumus atkārtot. Tad jau Kazdangā strādājis fizikultūras institūta absolvents Raimonds Kramzaks, būdams pirmais fizikultūras skolotājs tehnikumā ar augstāko speciālo izglītību. Viņa lielais aicinājums bija futbols, tādēļ R.Kramzaks pēc gada pārcēlās uz Kuldīgu, kur tolaik veidojās spēcīga

Vulkāna futbola komanda, vēlāk ilgus gadus bija skolotājs Kuldīgas 3. vidusskolā. 1952. gadā par skolotāju sāka strādāt A.Leja, šoreiz jau kā tehnikuma absolvents. Viņš ne tikai pats aktīvi trenējās soļošanā, bija arī nacionālās kategorijas sporta tiesnesis vieglatlētikā, bet arī iedvesmoja daudzus savus audzēkņus. Tehnikuma vēsturi un tā audzēkņu panākumus sportā A.Leja aprakstījis grāmatā *Cik jauki Kazdangā*.

Viens no viņa audzēkņiem, kuldīdznieks Ivars Freibergs atminas: „Mani skolotājs trenēja skriešanā. Kad biju armijā, dienēju Murmanskā aiz Polārā loka, viņš man atsūtīja treniņu plānu. No tā diemžēl spēju izpildīt labi ja piekto daļu – sals bija par lielu, sniegs – par dziļu. Tomēr sportisko aktivitāšu un azarta dēļ mani palaida no dienesta četrus mēnešus ātrāk, lai varu pabeigt mācības Kazdangas tehnikumā.”

Inguna Spuleniece
Ivara Freiberga arhīva foto

Tikšanās ar skolotāju un viņa 90 gadu jubilejas svinības notiks Kazdangas kultūras namā **26. augustā:** 12.00 viesu reģistrācija, 13.00 svinības.

POLICIJA ZIŅO

AICINA ATSAUKTIES ATSLĒGU ĪPAŠNIEKU

2. augustā ap 13.30 Kuldīgā, Grants ielā 48, tika atrasts atslēgu saišķis, kurā ir trīs atslēgas ar piekariņu Anglijas karoga krāsās. Policija aicina aplūkot attēlā redzamās atslēgas un atsaukties to īpašnieku, zvanot pa tālr. 63374423 vai 110.

NUMURA CITĀTS

„Reiz paziņa lūdza ieteikt dāvanu vienam bagātam cilvēkam. Man bija tāda trīslitru pudele, kurā kādreiz lēja kandžu, un to mēdza saukt gan par Karlīni, gan Katrīnu; tādas vēl redzamas vecās krievu filmās. Dabūju labu pašbrūvēto, ielēju tajā trīslitru pudelē, uzliku metāla plāksnīti ar veltījumu. Tā miljonāru sabiedrībā esot bijusi visvairāk apbrīnotā un pieprasītā manta – labāka par franču konjaku,” atceras Uldis Melbergs.

IEPĒRKAM

Kviešus, rapsi, miežus, zirņus un pupas uz izdevīgiem MATIF noteikumiem

TAGAD ARĪ SKRUNDĀ

Klusā iela 20, Skrunda

Vairāk - Rapsim.lv

linas agro

SIA Linas Agro konsultanti: Sarmīte Nāburga - 28008836, Artis Rimkus - 25646455

Lai arī laukos jauniešiem būtu interesanti

Pelčeniece Zane Lagzdiņa turpmāk būs jauniešu darba koordinatore Pelču pagastā. Tā nolemts tikšanās reizē, kad Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra (BJC) speciālisti vēlējas tikties ar aktīvajiem pelčeniekiem un uzzināt, kas šī pagasta jaunajai paaudzei būtu aktuāli.

Zane pagastā būs tā, kura mēģinās iekustināt inerto jauniešu daļu, kas nepiedalās pasākumos un nelabprāt iesaistās sabiedriskajā dzīvē, kā arī nodos tālāk pagasta jauniešiem aktuālāko BJC informāciju.

Šādas tikšanās BJC rīko visos novada pagastos, tā ir daļa no četrus gadus ilgušā projekta *Aiziet!*, kura īstenošanas gaitā izveidota Kuldīgas novada jaunatnes darba stratēģija.

JĀSĀK JAU AR MAZAJIEM UN VECĀKIEM

Zane atzīst, ka iekustināt vienaudžu pagastā nebūs viegli: „Zinu, ka lielākā daļa vēl joprojām neko negribēs darīt un nekur iet. Mums ir daudz mazo – līdz 15 gadu vecumam, kurus vajadzētu motivēt un ieinteresēt, lai vecumā ap 18–20 gadiem viņi jau būtu gatavi sabiedriski darboties. Esmu pārliecināta, ka manā vecumā to darīt jau par vēlu. Tie, kuri ir sabiedriski aktīvi, ir prom, kaut kur mājās un cenšas dzīvēt kaut ko sasniegt. Tie, kuri ir palikuši pagastā, ir tā inertā daļa, kas neko negrib. Liela daļa vienaudžu ir ārzemēs. Mēs, kuri studējam, gribam, lai pagastā kaut kas notiek, lai, aizbraucot brīvdienās mājās, var kaut kur aiziet, kaut vai uz filmu vakaru,” saka Zane.

Meitene šogad pabeigusi Rīgas Tehnisko koledžu un mācās muižas un nodokļu administrēšanu Rīgas Tehniskajā universitātē. Tikšanās reizē Pelču tautas nama vadītāja Indra Vilmane ieteica

Pelčos uz tikšanos ar Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra speciālistiem bija atnākuši tikai trīs jaunieši.

vēl trīs aktīvus pagasta jauniešus, kuru nebija klāt, bet kuri varētu palīdzēt Zanei un izveidot pagasta jauniešu iniciatīvas grupu. „Tas noteikti ir komandas darbs, viena es to nevarēšu,” saka Zane un piebilst, ka pirmais pasākums varētu būt iepazīšanās ar BJC Jauniešu māju, kurā daudzi nav bijuši: „Ap desmit jauniešu no Pelčiem un vēl no kāda cita pagasta varētu apskatīt Jauniešu māju kopīgi, iepazīties. Ar karjeras konsultanti (BJC karjeras speciālisti Baiba Pavlovsku – aut.) runājām par pa-

sākumu, kurā piedalītos jaunieši, kuri īsti nezina, ko dzīvē vēlētos darīt, un arī vecāki, kuru klātbūtne nepieciešama, lai pēc tam motivētu savus jaunākos bērnus. Mūsdienās daudzi neko negrib darīt, necenšas neko sasniegt. Tas būtu arī ģimenes saliedēšanas pasākums.”

BRĪVPRĀTĪGAIS DARBS – LABA IESPĒJA

Tikšanās reizē BJC jaunatnes lietu speciāliste Ieva Kaltnece stāstīja par projektu *Aiziet!*, par

to, ko dara BJC, un par iespējām, kādas tas piedāvā jauniešiem. Viena no tādām ir brīvprātīgais darbs: „Mērķis ir dot iespēju jauniešiem vērtīgi pavadīt brīvo laiku un apgūt vērtīgas prasmes un iemaņas. Piedalīties var no 13 līdz 25 gadu vecumam. Ar jauniešiem tiek noslēgta vienošanās par darbu. Nepilngadīgajiem vajadzīga vecāku atļauja. Tas var būt gan ilgtermiņa darbs, gan kaut kas īslaicīgs. Gadā ir jāsavāc 60 stundas, un tas nemaz nav grūti. Brīvprātīgo darbs noder gan kultūras pasākumu rī-

23. septembrī 10.00 BJC Jauniešu mājā notiks forums, uz kuru tiks aicināti aktīvākie no visiem novada pagastiem.

kotājiem, gan dažādās iestādēs un organizācijās. Man jau ir saraksts ar pagastu jauniešiem, kuri labprāt iesaistītos brīvprātīgajā darbā. Pēc tam, kad sakrātas 60 stundas, jaunieši saņem apliecinājumu, ko var pievienot savam CV un kas apliecina, ka jaunieši apguvis noteiktas zināšanas un prasmes. BJC tagad ir viens no Eiropas brīvprātīgo darba koordinatori, nesen esam akreditēti. Mūsu jaunieši no 18 gadu vecuma var doties uz citām Eiropas valstīm uz laiku no diviem mēnešiem līdz pat gadam. Ceļu, dzīvošanu, ēdināšanu un vēl kabatas naudu nodrošina programma *Erasmus +*.”

Visu novada pagastu jauniešu darba koordinatori notiks mācības. Latvijā ir pieredze, ka šie cilvēki pieņemti darbā un saņem samaksu. BJC piedāvā piedalīties projektu konkursā, kur jaunieši no 13 gadu vecuma var startēt ar projektiem un pretendēt uz finansējumu kādai aktivitātei vai pasākumam. Šogad 300 eiro atbalstu ir saņēmušas četras ieceres.

Iveta Grīniņa
Lāsma Reimanes foto

Īsteno vērienīgu starptautisku projektu

Publiski pieejams mācību videomateriālu cikls, praktisks ceļvedis par siltuma zudumu novēršanu vēsturiskās ēkās, starptautiska restaurācijas darbnīca, pieredzes apmaiņas brauciens – tas viss ir Kuldīgas restaurācijas centra pieaugušo izglītības projektā.

Projektu *Pieaugušo izglītības metožu attīstība, kas nepieciešamas kultūras mantojuma saglabāšanai* centrs sācis īstenot šovasar, tas ilgs apmēram gadu un notiek partnerībā ar kolēģiem no Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Norvēģijas, Somijas un Zviedrijas. Visi projekta gaitā tapušie materiāli būs pieejami Kuldīgas novada pašvaldības un Kuldīgas restaurācijas centra mājaslapā.

PALĪGS VĒSTURISKO ĒKU ĪPAŠNIEKIEM UN APSAIMNIEKOTĀJIEM

Projekta vadītāja Ilze Zariņa informē, ka sadarbībā ar *TV Skrunda* sākts darbs pie videomateriālu cikla *Vēsturisko ēku uzturēšana, izmantojot tradicionālos celtniecības materiālus un darbarīkus*. Šajā projektā izveidos pirmo mācību filmu *Vēsturisko ēku*

koka būvgaldniecības elementi. To saglabāšana, uzturēšana un uzlabošana, kurai būs trīs daļas. Pirmajā – par vēsturisko logu apkopi un uzturēšanu – būs parādīts, kā paša spēkiem atjaunot vecos koka logus. Otrā daļa par koka būvgaldniecības elementu remontu un bojāto loga daļu protezēšanu tiks veidota kā mācību materiāls tiks veidota kā mācību materiāls galdniekiem un topošajiem restauratoriem. Savukārt trešā daļa par siltuma zudumu novēršanu vēsturisko ēku logiem un durvīm sniegs praktiskus padomus un skaidros, kādus materiālus nav ieteicams izmantot. Tā būs materiāls ēku apsaimniekotājiem.

APKOPOS VAIRĀKU VALSTU PIEREDZI

Tiks izveidots praktisks ceļvedis *Siltuma zudumu novēršanas pasākumi vēsturiskās ēkās, iz-*

mantojot Baltijas un Skandināvijas valstu pieredzi. Ceļvedī apkopos sešu iesaistīto valstu ekspertu zināšanas, skaidrojot, kā pielāgot vēsturisku namu mūsdienu vajadzībām, kādus materiālus izmantot siltuma zudumu novēršanai, lai nekaitētu ēkai. Projektā plānots pieredzes apmaiņas brauciens uz Gēteborgas apgabalu Zviedrijā, lai uzzinātu, kā tiek apsaimniekota vēsturiska koka vecpilsēta Ekšo un muižas komplekss, tiks apmeklēts pieaugušo izglītības centrs Naas pils ēku kompleksā.

Tiks rīkotas divas starptautiskas restaurācijas darbnīcas, ko papildinās izglītojoši semināri. Viena notiks Tartu 2017. gada augustā, kur Kuldīgas pārstāvji dalīsies pieredzē par Štāfenhāgena nama atjaunošanu un restaurāciju. Otra notiks Kuldīgā 2018. gada vasarā.

Iveta Grīniņa

No oktobra izmaiņas sociālajā jomā

Ar 1. oktobri pagastu sociālie darbinieki, kuri līdz šim bijuši pagastu pārvalžu darbinieki, būs pašvaldības aģentūras Sociālais dienests pakļautībā, informē dienesta direktore vietniece Anda Šlakorciņa.

„Mainīsies klientu apkalpošanas organizācija. Pamazām tiks ieviesta sociālās palīdzības sniegšana pēc pierakstu sistēmas. Šāda kārtība veiksmīgi vairākus gadus darbojas Kuldīgā. To, kā tas izpaužies realitātē, vai tas ir vajadzīgi vai ne, to parādīs laiks. Jaunā pierakstu sistēma būs solis uz vēl lielākām izmaiņām sociālā darba organizācijā, kas šobrīd tiek plānota. Tiek meklēti labākie risinājumi, un šīs izmaiņas, visticamāk, stāsies spēkā nākamā gada sākumā.

Par to, kur varēs pierakstīties uz konkrētu pieņemšanas laiku pie sociālā darbinieka, vēl tiek lemts. Septembrī būs zināma konkrēta informācija,” turpina speciāliste.

Jau ar oktobri klientiem sociālās palīdzības pabalstu pārskaitīs sociālais dienests, nevis pagasta pārvalde. Klienti tiks rosināti atvērt bezskaidru norēķinu kontu. Lai sabiedrība pierastu pie jaunās kārtības, tikšot noteikts pārejas laiks.

A.Šlakorciņa uzsvēra, ka noteikti būs gadījumi, kad palīdzība būs nepieciešama steigšus, ārpus pieraksta, piemēram, bērnu pabalstu gadījumā: „Protams, ārkārtas gadījumos vienmēr būs iespēja bez pieraksta sazināties ar sociālo darbinieku un vienoties par tikšanās laiku.”

Iveta Grīniņa

Personība

Kristīnes Abikas daudzie talanti.

4.-5. lpp.

Uzņēmējdarbība

Produkts un iepakojums – vienoti.

6. lpp.

Kolekcija

Uldis Melbergs starp senlietām.

8. lpp.

Tikšanās ar filmas veidotājiem

Šodien 17.00 Kuldīgas kultūras centra (KKC) zālē režisors Varis Brasla un filmu studija F.O.R.M.A. aicina uz tikšanos, lai pastāstītu par filmas *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru* tapšanu. Latvijas pirmizrāde filmai notika vakar Rīgā, šodien tā notiek Kuldīgā, bet visas biļetes jau ir izpārdotas.

Olgas lomas atveidotāja Eva Ozola ar filmas partneriem: vectēvu – Mārtiņu Vilsonu, vecmāmiņu – Akvelīnu Līvmani, Oskara lomas atveidotāju Markusu – Jāni Eglīti un viņa filmas mammu – Alisi Polačenko.

Pagājušajā vasarā filma tapa Kuldīgā un tās apkārtnē, tajā iesaistījās daudzi vietējie brīvprātīgie palīgi, atbalstu sniedza arī iestādes un uzņēmumi, bet vienu no galvenajām bērnu lomām – meiteni Olgu – spēlēja snēpelniece Eva Ozola.

Inguna Spulniece, studijas F.O.R.M.A. arhīva foto

Sarunu ar Evu Ozolu lasiet
2. lpp.

Filmu *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru* Kuldīgas kultūras centra kinozālē būs iespējams redzēt līdz 7. septembrim:
21.VIII 16.00 un 18.00, 22.VIII 17.30, 23.VIII 15.30, 25.VIII 19.00,
27.VIII 16.30, 28.VIII 14.00 un 18.30, 29.VIII 15.00, 1.IX 16.30, 2.IX 17.30,
3.IX 15.30, 4.IX 17.30, 5.IX 15.30, 6.IX 20.00, 7.IX 17.30.
Biļetes nopērkamas KKČ kasē. Tās var rezervēt pa tālr. 29542242
darbdienās 9.00–18.00, brīvdienās – stundu pirms pirmā seansa.

DEBIJA

„Man ļoti gribētos to vēlreiz!”

Vienu no galvenajām lomām filmā *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru* atveidojusi toreiz vēl sešus gadus vecā snēpelniece Eva Ozola.

Evas loma bija galvenā varoņa Oskara kaimiņiene Olga. „Tas bija pagrūti, bet man patika. Man ļoti gribētos vēlreiz to piedzīvot! Ne reizi nebija tā, ka man negribētos braukt filmēties,” saka Eva. Viņas mamma Inese piebilst: „Arī tad, kad bija kāda aina atkal un atkal jāpārfilmē, viņa vienmēr ar prieku bija gatava to darīt.”

Uz jautājumu, kāpēc, viņasprāt, Olgas lomai izvēlēta tieši viņas meita, mamma atbild: „Manuprāt, Eva ir citāda. Viņa atšķiras no pārējiem bērniem. Viņa ir ļoti sabiedriska, mīla un atklāta, nekautrējās un droši sarunājas ar visiem. Viņa piesaista uzmanību ar to, ka daudz zina un māk, viņai par visu ir savs viedoklis.” Evas vecākiem Inesei un Jānim Snēpeles pagastā ir zemnieku saimniecība *Bišavas*.

Eva dažas uzfilmētās epizodes ir jau redzējusi. Par savu veikumu viņa atzīst, ka Olgas tēls ir ļoti izdevies.

SIMT REIŽU VIENS UN TAS PATS

To, ka Evai jāmēģina pieteikties šai filmai, esot izdomājis

Kad snēpelniece Eva Ozola atveidoja Olgas lomu Vara Braslas filmā *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru*, viņai bija seši gadi.

tētis. Mamma atceras: „Tā bija sestdiena, man nemaz negribējās Evu nekur vest, bet tomēr abas braucām.” Eva par šo avantūru saka: „Es iedomājos, ka tas varētu būt forši, un tā tas arī bija. Man lika runāt, bet es vairs neatceros, ko es tur teicu.”

Uz jautājumu, ko īsti nozīmē filmēties, Eva atbild: „Tur ir simt reižu jāpārfilmē, jo kaut kas var neizdoties. Bet man vienlīdz ļoti patika filmēties. Tur bija viens aktieris no filmas *Viņas melo labāk*. Viņš tēloja policistu. Man viņš ļoti patika un bija interesants. Kad es

dziedāju, viņš smējās un dejoja.” Mamma atklāj, ka tas bijis aktieris Lauris Dzelzītis. Turpina Eva: „Pirmajā reizē, kad sākām filmēt, aktieris, kurš tēloja vectēvu, izleca no kaut kurienes un mani kutināja. Es to nebiju gaidījusi. Visi aktieri bija ļoti draudzīgi.”

ATSAUCAS UZ VĀRDU OLGA

Inese atceras, ka filmēšanās nebija katru dienu. Sākumā meitu vedusi un palikusi kopā ar viņu, lai drošāk, bet pēc tam jau atstājusi vienu pašu uz visu garo dienu.

„Mums nebija jābūt no paša rīta, bet bieži vien filmēšanās ilga līdz vakaram.” Ar režisoru Vari Braslu uzreiz bija noruna, ka filmēšanas laikā Eva atsauksies uz vārdu Olga, un viņu tā visi sauks. Savukārt mamma mazajai aktrisei esot likusi pildīt runas vingrinājumus, lai kadrā vieglāk, bet viņa atzīst, ka Evai teksts nav sagādājis grūtības.

„KAD REŽISORAM APNIKA, VIŅŠ TEICA: „STOP!”

Stāsta Eva: „Sākumā mēs vairākas reizes patrenējāmies izrunāt tekstu, bet pēc tam jau drīz filmējām. Reizēm to visu varēju pateikt arī citādi, bet bija reizes, kad vajadzēja runāt tieši tā, kā tekstā.” Eva neatceroties nevienu epizodi, kas būtu sagādājusi grūtības, toties atminas, kad filmēšanas laukumā noticis kas sevišķi labs: „Reiz, kad ar Markusu visu bijām ļoti izdarījuši, dabūjām saldējumu. Bet citā reizē viena tante mums atveda *končīnas!*” Viena no spilgtākajām ainām viņas atmiņā ir dialogs ar kolēģi – galvenās lomas tēlotāju Markusu, kura laikā viņai bija jāmizo vārītas olas: „Kad biju vienas nomizojusi, vietā man bija jaunas, un atkal mizoju. Kad režisoram Varim apnika, tad viņš teica „Stop!” un bija pauze.”

Režisoram esot klausījuši pilnīgi visi, bet viņš esot bijis jautrs un mīļš. Arī aktieris Mārtiņš Vilsons, kurš tēloja vectēvu, un aktrise Akvelīna Līvmane, kura atainoja vecmāmiņu, Evas atmiņā palikuši jautri un mīļi, visi pret Evu esot izturējušies jauki. Arī viņas galvenais filmas kolēģis – Oskara lomas atveidotājs Markuss. Starplaikos abi jaunie aktieri ar azartu izpētījuši apkārtni. „Kā jau bērni. Kamēr neviens nepieķer, ka viņi kaut kur ielīduši, viņi visu izlozņāja. Ik pa laikam bija pauzes, lai viņi var izskrieties un izvēdināt galvu,” stāsta mamma.

Jaunā aktrise atzīst, ka reizēm par kamerām pat aizmirsusi. Reiz viņa pārtraukumā sākusi zīmēt un, sākot filmēt, to turpinājusi darīt, tas bijis viņas pienesums Olgas tēlam.

Viņasprāt, šī pieredze nav nekas sevišķs. „Eva to vairāk uztver kā vasaras piedzīvojumu. Vismaz pagaidām viņai nešķiet, ka šī epizode viņas dzīvē būtu kas sevišķs,” saka mamma. Eva labprāt gribētu būt aktrise: „Reizēm, kad skatos kādu filmu, iedomājos, ka esmu kāda no aktrisēm.”

Iveta Grīniņa
Studijas F.O.R.M.A.
arhīva foto

JAUNS UN TALANTĪGS

Ainavu arhitekts – radoša profesija

„Pats galvenais ir redzēt un sajūst vietu, kurā būs pārmaiņas. Iepazīt apkārtni un izprast klienta vēlmes.”

Mārtiņš Rūtenbergs nesen bija darba braucienā uz Franciju, kur apskatīja slavenākos dārzus, parkus un smēlās iedvesmu turpmākajam darbam. Attēlā: vienā no Parīzes parkiem.

Vizualizācija no Mārtiņa diplomdarba projekta, kurā tika plānots E.Dārziņa mūzikas vidusskolas pagalms.

„Tā ir interesanta lieta, cik ļoti dārzs ietekmē mūsu sajūtas, emocijas un garu,” saka kuldīdznieks, ainavu arhitekts Mārtiņš Rūtenbergs.

Šogad viņš absolvējis Latvijas Lauksaimniecības universitātē ainavu arhitektūras un plānošanas programmu un turpinās studijas maģistrantūrā.

PAR DIZAINU UN DABU

„Jau mācoties Kuldīgas Centra vidusskolā, sāku domāt par šo profesiju. Ēnu dienās ēnoju novada domes plānotājus. Domāju, ka apgūšu arhitekta profesiju, bet vienmēr man bijusi interese arī par dizainu un dabu. Tā nonācu līdz ainavu arhitektūrai. Studijās

apgūvu kompozīciju, dizainu, zīmēšanu, rasēšanu, iepazīnu augus, plānošanas principus. Ainavu arhitekta profesijā var apgūt ļoti daudz un pēc tam izvēlēties, kādā sfērā strādāt, sākot no privātiem līdz publiskiem apstādījumiem, pilsētas plānošanas un citām jomām. Augstskola ļoti labi sagatavo speciālistus. Visvairāk patika lekcijas pie ainavu arhitektes Gundegas Lināres, kura stāstīja par privāto dārzu projektēšanu.”

DARBS AR KLIENTU

Pagājušajā pavasarī Mārtiņš sāka prakti dārza dizaina uzņēmumā *Galantus* Rīgā. „*Galantus* filozofija un attieksme pret dārziem kā īpašu cilvēka dzīves sastāvdaļu

man patīk. Pēc aizraujošas vasaras mani aicināja palikt uzņēmumā, tāpēc tagad projektēju privātos dārzus. Šī ir radoša profesija, kurā var izpausties. Arī pašam nemītīgi jāatjauno zināšanas un jāmācās. Dārzs ir cilvēkam tuva telpa, lai tiktu pie vēlamā rezultāta, ir ļoti daudz jārunā ar klientu. Jācenšas radīt ko īpašu, tajā pašā laikā dārzā ieliekot kādu daļiņu no sevis. Jau pirmajā projektā klients ļāva man brīvu vaļu un pieņēma visas radošās idejas. Ja gadās šāds cilvēks, darbs ir kā pasaka.”

Dārzu dizainera klienti esot cilvēki, kas vēlas radīt patīkamu vidi ap sevi. Arī ziemā ainavu arhitektiem ir, ko darīt: „Ziemā mēs projektējam, bet vasaras sākumā

sākam visu ierīkot reālajā vidē. Ar vienu klientu parasti jāstrādā no trīs mēnešiem līdz pat vairākiem gadiem. Ir dārzi, kas top uzreiz, bet ir tādi, kas top un top, un top...” Esot jāsaprot arī ar aizspriedumiem, jo cilvēki baidās no jaunā, neierastā. „Ir jāprot idejas prezentēt tā, lai tās pārliecinātu. Bet, kad idejas tiek īstenotas, tad redzu, kā mainīties pats cilvēks un viņa dzīve. Tā ir interesanta lieta, cik ļoti dārzs ietekmē mūsu sajūtas, emocijas un garu. Par galarezultātu ir gandarījums, bet ar to viss vēl nebeidzas, jo braucam skatīties, kā dārzs attīstās, uzturam saikni ar klientiem un turpinām rūpēties par dārzu.”

SVARĪGI BŪT APRITĒ

„Pašlaik žurnālā *Ievas Dārzs* veidojam rakstu sēriju: dodamies pie klienta uz dārzu, kopā ar kolēģiem konsultējam cilvēkus, iesakām, kā pārveidot stādījumus un radīt citu vidi sev apkārt.”

Mārtiņš darbojas Latvijas Ainavu arhitektūras biedrībā, ko iesaka darīt arī topošajiem nozares speciālistiem. „Ainavu politika, sadarbība ar Eiropu, dažādi projekti, vietējās nozīmes pasākumi saistībā ar profesiju – tā ir būtiska aprīte. Un galvenais ir visu darīt ar prieku un interesi, tad tiks sasniegts tas, ko vēlies.”

Lāsma Reimane
Mārtiņa Rūtenberga
arhīva foto

Aisberga neredzamā daļa

„70% informācijas cilvēks otram vai auditorijai nodod ar ķermeņa valodu, vēl 20% – ar balsi skaņu un intonāciju, un tikai atlikušie 10% ir runas saturs, kas ietērpts vārdos. Tā ir niecīga aisberga redzamā daļa. Mēs strādājam ar neredzamajiem 90%,” saka Kuldīgas radošās vasaras skolas radošuma, atvērtības un publiskās runas prasmju treniņa nodarbības vadītājs Jens Ross no Vācijas.

Viņš ir aktiermākslas treneris, izveidojis savu mācību sistēmu un uzrakstījis grāmatu *Source Tuning*.

Vasaras skolas dalībnieki nav profesionāli aktieri. Ko un kāpēc jūs viņiem mācāt?

Viņiem ir jāprezentē dažādi projekti, jāveido kontakts ar auditoriju, tā jāpārlicina. Aktieri tāpēc jau arī ir aktieri, jo viņiem ir prasme iedarboties uz publiku, nodot tai emocijas un stāstus. Cilvēkiem, kuriem kaut kas jāprezentē, jādara tas pats. Es dodu viņiem prasmes būt pārliecinošākiem, prast nodot savu vēsti ar ķermeni un balsi.

Vai to var iemācīt dažās dienās, un vai tas ir atkarīgs no cilvēka psiholoģiskajām īpašībām?

Nedēļas laikā to ir iespējams iemācīt. Var radīt daudz lielāku pašapziņu, parādīt to, kas nepieciešams. Piemēram, ir iespējams mainīt priekšstatu pašam par sevi, savu tēlu, atklāt jaunas iespējas. Var būt, ka cilvēks saka: „Es to nevaru.” Ja mēģini, tu atklā, ka vari to pat ļoti labi. Ja baidīsies no tā, kas slikts var notikt, un nemēģinās, nekad arī neuzzinās. Es rādu dažādus paņēmienus, kā iesildīties pirms uzstāšanās auditorijas priekšā, lai justos pēc

iespējas pārliecinošāk.

Vai šie paņēmieni ir vairāk praktiski vai teorētiski?

Es lieku uzsvāru uz praktiskajiem. Jūs varat mēģināt daudz ko saprast ar prātu, bet darīšana tomēr dod daudz vairāk. Tāpēc jau aktierus sauc par aktieriem (no angļu valodas *act* – darbība), jo viņi praktiski darbojas, nevis domā.

Kādi ir jūsu iespaidi Kuldīgā?

Te esmu pirmo reizi, bet Latvijā – trešo. Man te ļoti patīk cilvēku mentalitāte un daba. Te cilvēki ir jauki, pieklājīgi, atvērti, un es jūtu ļoti lielu zinātkāri.

Aktiermākslas treneris un Kuldīgas radošās vasaras skolas pasniedzējs Jens Ross dzīvo laukos pie Berlīnes, viņam ļoti patīkot Latvijas daba, un arī ēdiens te esot brīnišķīgs. Viņš te labprāt atgrieztos.

Iveta Grīniņa
Lāsmas Reimanes foto

Adatas stāsts – stāsts par cilvēci

„Adata visu cilvēces attīstības laiku ir bijusi līdzās, tāpēc tas, visticamāk, būs stāsts par pasauli un cilvēci,” tā par topošo Kuldīgas adatu fabrikas muzeja ekspozīciju saka viens no Kuldīgas radošās vasaras skolas vadītājiem dizainers Mareks Birznieks.

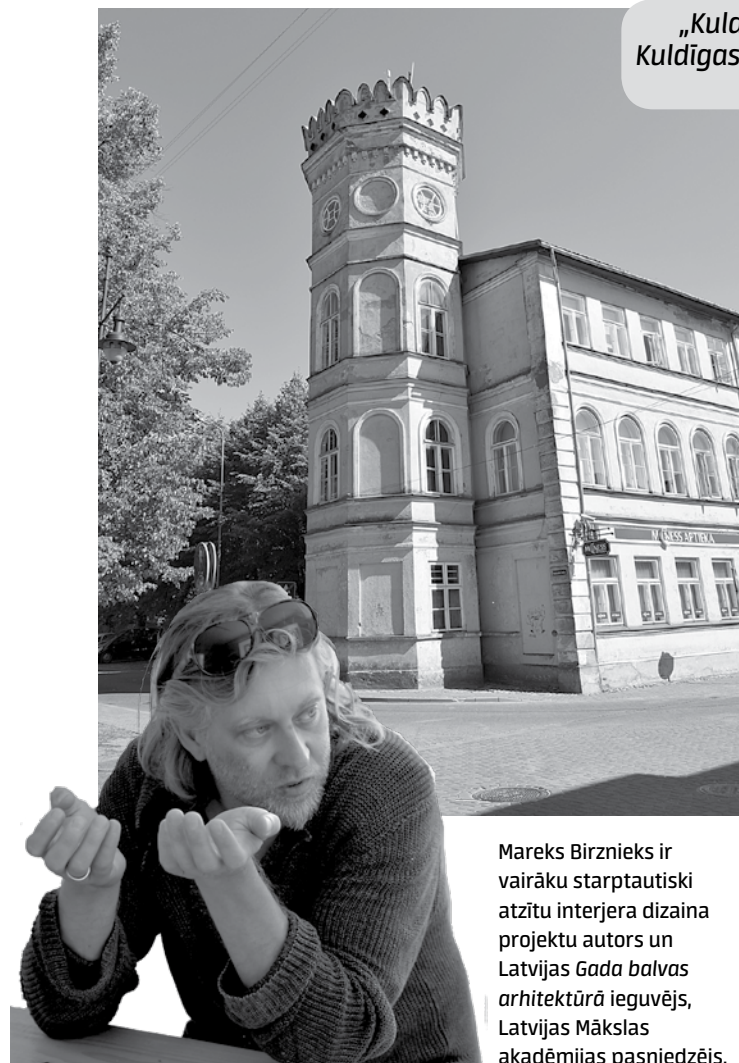
Muzeju plānots izvietot Liepājas ielas 37 ēkas tornītī, un tas būs daļa no Kuldīgas Mākslas un radošā klastera vecās slimnīcas mājā, ko projektē Zaiga Gaile.

KILOGRAMI DIEZ VAI INTERESĒS

M. Birznieks kopā ar radošās vasaras skolas dalībniekiem veidoja topošā muzeja ekspozīcijas koncepciju un stāstu. „Materiāli ir ļoti skopi, un te tika ražotas nevis raķetes, bet adatas, kaut arī tā bija vienīgā šāda fabrika Krievijas impērijā. Būsim godīgi – diezgan mazu daļu sabiedrības varētu interesēt, cik kilogramu adatu gadā te saražoja, cik rubļu tā ienesa. Mūsu redzējums ir tāds, ka muzejā būtu runa par adatu, kas gājusi līdz cilvēces attīstībai. Tā bija kaula adata, ar ko sašūt zvēra ādas, pagatavot apģērbu. Tas deva iespēju cilvēkiem apgūt teritorijas tālāk uz ziemeļiem, kur tagad esam mēs. Tālāk ir kniepadatu un saspraude, kas radīja modi baroka laikā, tā bija daļa no mākslas. Adata vienmēr bijusi svarīga arī medicīnā. Mūzikā pēkšņi tā deva iespēju ielikt mūziku nesējos un paņemt līdz. Adata ir būtisks faktors nozīmīgos cilvēces attīstības pagrieziena punktos. Izvēlēta telpa, manuprāt, ir ļoti pateicīga mūsu koncepcijai. Tā ir spirāle, kurā var labi parādīt adatas klātbūtni cilvēces attīstībā.”

KĀ PIESAISTĪT SKATĪTĀJU

„Šobrīd muzeji konkurē, un Kuldīgas adatu fabrikas muzejs arī sacentīsies ne tikai ar Kuldīgas novada, bet arī ar Ventpils, Daugavpils muzeju un kaut kādā mērā

Mareks Birznieks ir vairāku starptautiski atzītu interjera dizaina projektu autors un Latvijas Gada balvas arhitektūrā ieguvējs, Latvijas Mākslas akadēmijas pasniedzējs.

pat ar Luvru. Mainījusies muzeju koncepcija. Agrāk tā bija vēstures priekšmetu krātuve, kurā viss tika saglabāts, atradās plauktos, un to neviens neredzēja. Jo mazāk tas tika aiztikts un rādīts, jo labāk. Tagad arī muzejam jāpelna nauda, parādās konkurence. Lai to izturētu, jādomā, ko varam pie-

dāvāt labāku, citādāku. Jaunais, modernais muzeja vērotājs nav vēsturnieks. Viņa interese par priekšmetu ir vairāk emocionāla. Ja pieredze bijusi pozitīva, tā tiek izstāstīta draugam, kurš arī aiziet uz muzeju. Mūsdienās cilvēki vēlreiz muzejā neiegriežas, ja ir klasiska ekspozīcija, nav mai-

„Kuldīgas adatu fabrikas muzejs konkurēs ne tikai ar Kuldīgas novada, bet arī ar Ventpils, Daugavpils muzeju un kaut kādā mērā arī ar Luvru.”

nīgas daļas vai koncepcijas, kas piedāvā daudzslāņainību.

Ja ekspozīcija ir labi iekārto- ta, cilvēks iziet vienu uztveres līmeni, bet mājās domā, ka vēl palika neizzinātais. Nāk otrreiz. Cīņa par to, lai cilvēks otru reizi aiziet uz muzeju, varbūt ir cīņa ar vērdzīrnāvējiem, bet tas tomēr ir mūsu mērķis.”

GAN ĀTRAJIEM, GAN PĒTOŠAJIEM

„Neesmu muzeju speciālists, man šī sfēra ir jauna. Esmu piedalījies Rīgas Jūgendstila muzeja izveidē, tagad strādāju pie Latvijas Bankas naudas vēstures ekspozīcijas, mana joma ir ekspozīcijas dizains. Tas ir apzināts izziņas process, jāiedziļinās ļoti pamatīgi. Pirmkārt, tā ir telpas izpratne. Katrai ir savi noteikumi, ko mēs varam akcentēt, ko uzsvēram. Veidojot ekspozīciju, jācenšas, lai mēs spējam noturēt uzmanību gan tiem ātrajiem, cauri skrejošajiem, gan lēnajiem un pētošajiem. Jāpanāk, lai tas ātrais nesaka: „Man bija garlaicīgi, jo viss bija pārāk gudri!”, bet tas otrs – izzinošais: „Es to visu jau zināju.” Vēl ir tehniskā puse, kas veido fonu stāstam.”

GRĀVJIEM PA VIDU

„Jaunveidojamos muzejos ļoti daudz tiek izmantotas tehnoloģijas. Tas nav obligāti. Muzeju darbiniekiem gan šķiet, ka vajag visas 458 pīlītes iebāzt tajā ekrānā. Protams, ka labākajā gadījumā

kāds paskatīsies piecas. Bet Raiņa Tadenavas muzejā, kas nesen tika atklāts, nav tehnoloģiju. Bet neva- jag divus grāvjus, vislabāk turē- ties kaut kur pa vidu. Ir dažādi pa- ņēmieni, ar ko cilvēkus pārsteigt, piemēram, hologramma – kaķis, kurš pēkšņi uzlec uz gultas. Tas ir pārsteiguma moments – tāds spriens pa dibenu. Varbūt viņš nebūs nevienu adatu redzējis, bet stāstīs kaimiņam par kaķi, kurš pēkšņi būs parādījies. Kaut kā tas atmiņu nospiedums smadzeņu failā ir jāatstāj. Taču ar tehnolo- ģijām var ievērojami paplašināt ekspozīcijas apjomu, pieejot pie katra eksponāta un telefonā nola- sot papildu informāciju.”

VĒL AIZVIEN NAV GALAMĒRKIS

Kāds ir stāsts par Kuldīgu? Uz šo jautājumu Mareks atbild: esot gandrīz vietējais – no Ventpils, Kuldīgu zinot kopš bērnības: „Kuldīga varētu būt galamērķis. Vēl joprojām šī ir pilsēta, kur tiek pavadīta diena ceļā uz kaut kuriem. Daudz cilvēku brauc uz Ventpili caur Kuldīgu, bet nepaliek te pa nakti. Ir ļoti jāstrādā, lai Kuldīga būtu vieta, uz kuriem brauc, nevis tikai apskata pa ce- ļam. To nosaka apjoms. Ja pilsētā vari visu apskatīt dienas laikā, tad nav īpašas vajadzības te palikt. Taču šis piedāvājums jārada in- telektuālāks, dziļāks.”

Iveta Grīniņa
Lāsmas Reimanes foto

Kristīne. Sārnatē-Kuldīgā

Aizvadītā ziema bija pirmā, kad gleznotāja, kostīmu māksliniece un scenogrāfe KRISTĪNE ABIKA ierasto maršrutu Sārnatē-Rīga nomainījusi pret citu: Sārnatē-Kuldīgā.

Viņas dzīvesbiedrs Voldemārs Dūdums teic, ka *Vītoli* netālu no jūras ģimenei pieder vairāk nekā desmit gadu, viņš Rīgas dzīvi nomainījis pret mazā pagastiņa mieru pirms trim, bet Kristīne ar teju četrus gadus veco meitiņu Emiliju ardievas galvaspilsētai pamāja pērn. Sārnatē tuvākie bērnu dārzā atrodas aptuveni 45 kilometru rādiusā, un gandrīz vai vienalga, uz kuru pusi – Ventspili, Liepāju vai Kuldīgu – Emiliju vest. Vecāki nosvērās par labu Kuldīgai, kur tagad abas dāmas pavada *bērnu dārza laiku*, Kristīnei tapusi izstāde *Kristālrežģis* un ir laiks pievērsties glezniecībai. Tomēr sirdis pieder Sārnatē.

Ģimene brauc zvejot

„Rīgā iebraucam, izdarām lietas un steidzamies atpakaļ. Garlaicīgi te nav,” teic Voldemārs, norādot uz plašo pagalmu. „Mūsu mājās nav televizora, tradīcijas vakarus pavadīt pie tā nav, bet atrodas daudz cita darāmā. Vakar bijām jūrā, likām tīklus. Šorīt agri nēmām ārā. Mums ir licence piekrastes zvejai. Tas ir arī viens iemesls nedeklarētēs Rīgā – nav jāmaksā lietus nodoklis un citas muļķības, toties var dabūt licenci un ķert zivis.” Voldemārs atzīst, ka nav piedzīvojis laikus, kad vilkti divdesmit kilogramu smagi laši, bet teikt, ka Baltijas jūra ir izsmelta, arī nevarot. „Pašu patēriņam pietiek. Kristīne zivis neēd, bet dažreiz airē laivu, un jūra viņai patīk. Emilija arī šorīt bija jūrā.”

Ko ziemā?

„Jā, mums prasa: „Vasarā ir labi, bet ko jūs ziemā darāt?” Viņš atbild: „No rīta pamostos, paēdu brokastis, aizvedu bērnus uz skolu, atbraucu atpakaļ, strādāju pie datora, daru mājās darbus, vakarā aizbraucu pēc bērniem, mājās paēdam vakariņas, noskatāmies filmu un ejam gulēt. Daru to pašu, ko darīju Rīgā.” Nekas īpašs nemainās,” Voldemārs skaidro, ka ģimene ne mirkli nav nožēlojusi civilizācijas pamešanu. „Mēs bieži ejam staigāt gar jūru, bet neatceros, ka kādreiz būtu tur gulšņājuši un saulojušies,” prāto Kristīne. Voldemārs: „Paša sākumā pavāļājāmies gan.” „Bet tad mums nebija šīs mājas,” tā Kristīne. Voldemārs atminas, ka pirmajās vasarās prasījuši vietējiem: kas jauns jūrā, kāds ūdens? Viņi atbildējuši, ka nezino, līdz jūrai nav bijuši. „Jo vairāk lokalizējamies, arī mums ir līdzīgi. Kaut gan – mēs galīgi to taciņu līdz jūrai neesam aizaudzējuši. Arī zvejniecība tik daudz nav zivju dēļ, cik iemeslam, lai aizbrauktu uz jūru.”

No jūras izskatolais

Kamēr lielā mājā vēl tiek remontēta, Kristīne, Voldemārs un Emilija dzīvo pirtīnā. Terasē ap to, arī dārzā redzams plašs klāsts no jūras izskatolot priekšmetu. „Tās lietas, kas mums apkārt, pārsvārā no jūras nākušas vai ar jūru galvā,” smejas Voldemārs.

Lampas no Kuldīgas ielām

Lampas Kristīne pirms vairākiem gadiem nopirka no kāda elektriķa. Tās apgaismojušas Kuldīgas ielas. Šīs izmantotas izradē *Jaunā ārsta piezīmēs* Nacionālajā teātrī.

Dzimšanas dienas dāvana

Veco *Kārlīti* Kristīne saņēmusi kā dzimšanas dienas dāvanu. Viņa atzīst, ka metālā ir burvība, kas uzrunā.

No autoostas

Krēslī *Vītoli* pagalmā ir no Kuldīgas vecās autoostas. Voldemārs tos pamanījis, kad kādā autoservisā mainījis riepas. Prasījis, kur tādas var dabūt. Autoservisa darbinieki teikuši, lai ņemot.

Smago automašīnu rotas

No Pakistānas vestie spīguļi tur tiekot izmantoti smago mašīnu dekorācijai. „Prasījam tulkam, kur tādas var dabūt. Apsargi un tulkus ļoti brīnījis, bet aizveda mūs uz tirgus būdiņu. Bija jau divaini, ka trīs baltie par kapeikām izpērk kaudzēm šo spīguļu. Tas viss ir roku darbs, katrs spoguļiņš pielīmēts atsevišķi. Turklāt izturīgi, vējā jau desmit gadu karājas.”

„Māksla nav sievišķīga. Tai nav dzimuma”

Jūsu pagalmā ir daudz interesantu lietu, ko kāds cits varbūt nosauktu par krāmiem. Vai jūs esat vācēji?

Kristīne: – Mēs esam mākslinieki, bet, protams, arī vācēji. Sārnatē dzīvojot, tas notiek organiski, bet arī Rīgas laikā bija *Latgalīte*, metāla uzpirkšanas punkti.

Un no tā top izstādes?

Arī. Veidojot *Kristālrežģi*, mani visvairāk uzrunāja metāla tekstūra – šis materiāls jau sen piesaistījis manu uzmanību, tajā ir lielāka burvība nekā kokā vai plastmasā. Iepriekšējā izstādē, ko veidoju ar draudzeni, fotogrāfi Agnesi Zeltiņu, nolēmu pazīmēt uz metāla virsmām. Tā arī aizgāja un pakāra. Šoreiz mikseju ar inspirācijas objektiem, lai parādītu, no kurienes viss rodas. Kristālrežģis ir dažādu cieto struktūru formula. Šis nosaukums man šķita ļoti poētisks.

Darbi top Kuldīgā un Sārnatē. Vai ir atstāts kāds atpakaļ ceļš uz Rīgu?

Īsti nē. Pavasarī gan taisīju izrādē Pēterim Krilovam *Nacionālajā* teātrī, tad uz Rīgu braucu diezgan bieži. Kuldīgā sākumā bija tikai Emīlijas dēļ, bet tagad priecājos, kā viss savijies. Un atkal mums ir divas dzīvesvietas. Šobrīd izbaudām Sāmates vasaru, kad tu īsti nezini, kas par dienu, bet katru dienu ir, ko darīt, un var arī atpūties.

To var atļauties cilvēki, kas spēj strādāt attālināti. Ja jums būtu jānopelna iztika, teiksim, ar zvejniecību, tas tik viegli nebūtu.

Te tādu vietējo nemaz nav. Pārsvārā tie ir cilvēki, kas var atļauties šādi dzīvot. Atļauties... Jā, tā to var formulēt. Pārceļšanās dēļ atceicu daudzas izrādes, jo tad man būtu jābūt vairāk klātesošai. Voldemārs pārsvārā strādā no attāluma. Viņš ir brīvmākslinieks, radošais direktors, kas tiek piesaistīts dažādiem projektiem. Es biju aizķērusies un iekērusies teātrī, līdz pienēmām lēmumu, ka pietiek.

Pastāstiet par savu karjeru! Sākums ir *Rozentāļos*, tad Mākslas akadēmija. Rozentāla skolā, kad mēs mācījāmies, gatavoja tikai gleznotājus. Tikai dažī no mūsu klases aizgāja uz arhitektiem, dizaineriem, pārējie – taisnā taciņā gleznot. Pirms eksāmeniem es izdomāju, ka mēģināšu mācīties scenogrāfiju, teātris man patika.

Vai scenogrāfija nav vīrišķīga?

Gleznošana jau arī. Man šķiet, ka mākslā nav dzimuma. Tas ir tas pats stāsts, kas par aktrises profesijas rožainumu. Tur gan jābūt īstam vecim, ar sievišķību nav nekāda sakara. Savu izvēli nenožēloju, īpaši tagad – atskatoties uz teātri aizvadītajiem padsmītiem, es vairāk nekā 40 izrādēm. Bakalaura grāds man ir scenogrāfija, maģistra – stāģglezniecībā pie Naumova un

Zariņa. Sākotnēji mikseju izrādes ar gleznošanu, bet tad iestājās stadija: „Pēc nākamās izrādes atsāksu gleznot.” Gleznošana, mana pamata profesija, bija atlikta lieta. Tagad esmu atpakaļ, teātri neesmu izsvītrojis, bet neredzu arī kā regulāru darbu.

Kuras izrādes pašai ir vismīļākās?

Ar Ināru Slucku veidotā *Zudušo laiku citējot*. Tas bija ļoti skaists darbs. Rezultāts bija brīnišķīgs. Inārai bija ideja savienot kino ar izrādē. Būvējām filmēšanas paviljonu, filmējām kadrus, ko izrādē aktieris turpina, it kā iznākot no ekrāna. Lielais izaicinājums, ka viss bija melnbalts. Tie bija 50. gadi, parafrāze par *Holivudu*, *film noir* stilistiku. Tad arī uzzināju, ka pelēkajam ir visvairāk toņu. Pirmā nopietnā scenogrāfija bija ar Pēteri Krilovu pēc Selindžera darba *Frenija un Zūijs* uztaisītā izrādē *Lūgšana resnajai tantei*. Šis bija mans sirdsdarbs, kas saņēma *Gada izrādes* balvu *Spēlmaņu nakī* 2011. gadā. Liels prieks bija strādāt ar Regnāru Vaivaru pie izrādes *Drakula. Dēmoni* Dailes teātrī. Man ļoti patika milzīgais kontrasts un lietu autentiskums. Tas ir svarīgi arī kostīmos. Es strādāju mazajās zālēs. Būtiski ir materialitāte un tvēplāns. Mānīšanās ar dažādiem plāniem lielajā zālē man nav tik interesanta kā makrokadri.

Kā top scenogrāfija?

Kā dialogs ar režisoru. Režisors nosaka virzienu. Tad ir diskusijas. Pierādīšana? Man tādu cīņu nav bijis. Laikam jau sakrīt idejiskais virziens. Drīzāk izrādēs, kurām esmu taisījis kostīmus, bijusi lielāka mērošanās spēkiem.

Cik talu jūs pieliekat savu roku, lai taptu rekvizīti? Jūs taču netaisāt, piemēram, galdu...

Pati meklēju, ja man vajag kaut ko ļoti konkrētu. Visu nevar noviltot, tad jāiet uz jūrmalu, *Latgalīti*, uzpirkšanas punktiem. No turienes arī bleka mīlestība. Man ir arī personīgais krājums, ko šad tad aizdodu izrādēm.

Kā ar butaforijām no papjēmaše?

Tas viss ir brīnišķīgi arhaisks un ļoti skaists. Nesen runājām ar kuldīdznieku Edgaru Raitumu. Izrādījās, ka viņa pirmais darbs bijis Nacionālajā teātrī par butaforu. Viņš strādāja pie Ulmaņa laiku profesionāla, iemācījās dažādus knifus, kādus nezina šī brīža butafori, lai gan viņi teātros ir ļoti labi. Arī rekvizītu noliktava man patīk, tajā scenogrāfam jārušinas pašam, jāsameklē īstā somiņa, īstais mačiņš, kas uz skatuves parādās divas sekundes. Man detaļas ir svarīgas, tādēļ esju un roku. Scenogrāfa darbs ir skices, vizualizācijas, maketu var taisīt savām rokām, bet es pasītu butaforiem. Makets ir labāks par

Izstāde *Kristālrežģis* Mākslinieku rezidencē Kuldīgā, Pils ielā 2, skatāma līdz 24. septembrim.

Kristīne Abika: „Vākšana, un ne tikai saistībā ar metālu, ir forša. Ja atrodu kādu lietu, ko varu izmantot kaut vai kā dekoru, man šķiet labi, ka tā nenomirst miskastē.”

3D rasējumu datorā. Tad ir cehi: galdniecība, metāla cehs, kas metina konstrukcijas, ja galdam vai logam jāiztur lielāka slodze, malderzāle, kur finiera sienu var pārtaisīt par vecu apmetumu ar pelējumu un sūnām, skroderi. Šie visi ir scenogrāfu komanda, kas ļoti palīdz.

Ejot uz izrādē, zinām aktierus, režisoru, bet scenogrāfu diez vai.

Tāpat kā pārejos manis nosauktās komandas dalībniekus. Kurš zina izrāžu vadītāju, kas visu laiku uzmana, lai pirms katra uzņāciena aktieris nevis aizsēžas pipētāvā, bet piecas minūtes pirms izrādes būtu gatavs? Un tā nebūtu. Tās ir milzu izmaksas un darbs. Man šis posms nav tas grūtākais. Uztaisīju izrādē, izspiežu cehus sausus, pēc pirmizrādes pazīdu, bet viņiem jau nākamais mākslinieks prasa to savu porolona torti. Cehos darbs ir skarbs, pārslodze liela.

Vai Kuldīgā prasās gleznojama?

Jā, bet neesmu vēl saņēmusi drosmi. Negribu safotografēt un strādāt mājās, gribu iet ar molbertu. Tas ir ļoti neaizsargāts brīdis. Zaļā prakse ir citādāka, akadēmijā tā bija norma, tad var ļoti labi iesist roku. Kad tas nav kādu laiku darīts, roka jāvelk atpakaļ.

ka sanāk tāda komanda, kas spēj kopā iesaistīties. Vēl labāk, ja arī aktieri vēlas būt klāt ne tikai kā izpildītāji, bet arī kā kopdarba radītāji. Tas ir tas īstais gandarījums.

Izrādes tapšanai lielākais ir divi mēneši. Un tik pat ātrā laikā tās dažkārt tiek noņemtas no repertuāra. Laucinieki pat nepaspēj aizbraukt noskatīties.

Jā, pirms gadiem 30 tādā konveijera nebija, tad taisīja ne vairāk par sešām izrādēm gadā. Ir jau izrādes, kas tiek noņemtas arī pēc trešās vai piektās reizes, un ne vienmēr pelnīti. Bet teātru vadība ļoti raugās, lai tā nebūtu. Tās ir milzu izmaksas un darbs. Man šis posms nav tas grūtākais. Uztaisīju izrādē, izspiežu cehus sausus, pēc pirmizrādes pazīdu, bet viņiem jau nākamais mākslinieks prasa to savu porolona torti. Cehos darbs ir skarbs, pārslodze liela.

Vai ir gadījies, ka scenogrāfija izrādes laikā sabrūk?

Paldies Dievam, ne! Vienu reizi izrādē *Rudens Pēterburgā* bija cundurs. Tieši svarīgajā brīdī, kad nāca

skaftītes kritiķis Naumanis. Tur bija tā, ka tipogrāfijas logs brīvi atveras un viens tēls ļoti diskrēti un lunkani izslīd pa logu, pusotra sekunde un viņš nav uz skatuves. Bet tajā reizē loga tapīna, ko ieskrūvē, lai dekorācijas var uzglabāt, netika izņemta. Rezultātā aktieris Uldis Anže nekur nevarēja izslīdēt ne veikli, ne lunkani.

Scenogrāfija ir komandas darbs, bet izstādes atklāšanā jūs stāvat visu priekšā viena.

Jā, tas ir vairāk individuāls, ekshibicionistisks šovs. Tur nevar noslēpties aiz kolektīva. Ko esi izdarījis, tas ir tavs. Nevar teikt: „Jā, es gribēju tā, bet tas režisors...” Tur jābūt lielāka drosmi. Man ar gada intervālu bijušas divas izstādes, nākamā būs pavasarī Rīgā, Kalnciema kvartālā.

Tā atkal būs saistībā ar metālu?

Jā, mani vairāk velk uz objektiem, bet vienlaikus atgriežos pie klasiskās glezniecības uz audekla. Bleķa pasākums bija nejausa aizraušāns, kas joprojām patīk, joprojām vācu. Braukšu uz izgāztuvēm, iepirkšu vai mainīšu metālu.

Pret ko mainīsiet?

Metāllūzņus nevar nopirkt. Tos var tikai iemānīt. Tu dodies pie iepircēja, atrodi, kas tev vajadzīgs, bet viņš vietā prasa tik pat kilogramu. Pirms *Kristālrežģa* biju ievērojusi dažādu lietu krātuvīti pie remontējamas mājas Kuldīgā, Krista Jansone no muzeja man palīdzēja sazināties ar īpašniekiem. Viņi atļāva mazliet paņemt. Aizvedām kravu metāla iepircējiem, rakājoties atradu dažas virsmas, ko apgleznot. Tagad man ir talons vēl par 70 kilogramiem, ko varēšu iegūt, ja atradīšu kaut ko noderīgu. Tā ir kolosāla pasaule, kas man ļoti patīk. Jā, materiālu otrreizēja izmantošana man ir svarīga. Kad taisu kostīmus izrādēm, ļoti labprāt eju noliktavā un izroku to maksimāli. Svarīgi, lai uz smokinga apkaklītes ir tas spēķis, lai kleitai vīles iedilšu.

Apkārt ir brīnišķīga daba, jūra. Vai netaps ainavas?

Jau top, vienīgi ne tik klasiskas, kā gribētu mans tēvs. Kas gan var būt skaistāks un sarežģītāks par ainavu! Cikls ir aizsākts gadiem, tagad turpinu, iezēto no šī brīža sajūtu un personisko kodu rakurs. Tās ir klasiskas ainavas, kurās tomēr ir kaut kas nepareizs, greizs, lido kāds ventilācijas jumiņš un kaut kas īsti tīrs ar saulrietu pie jūras nav.

Vai Kuldīgā prasās gleznojama?

Jā, bet neesmu vēl saņēmusi drosmi. Negribu safotografēt un strādāt mājās, gribu iet ar molbertu. Tas ir ļoti neaizsargāts brīdis. Zaļā prakse ir citādāka, akadēmijā tā bija norma, tad var ļoti labi iesist roku. Kad tas nav kādu laiku darīts, roka jāvelk atpakaļ.

Mazais spridzeklītis

Emīlija ir ļoti pieklājīga, bet vienlaikus var būt gan mazs enģelītis, gan velniņš. Viesus uzņem sajūsmīnāti, piedāvājot tiem pat pa mikroskopiskam vafeles gabaliņam. Kristīne bilst, ka kārumi mājās ir retums. Tad kādu brīdi ir miers, jo pārējās vafeles meitene notiesā videntulībā. Toties ar kaku bārību, kas izskatās pēc sirsniņām, dāsni padalās. Pēc brīža mazais enģelītis izbradā mamas siitumnicu, actiņas pavērsis uz augšu, kur lidinās taurenītis. „Vai esam stingri vecāki? Kā kurā brīdī. Mēs vairāk sarunājamies, nevis dresējam. Bērnu dārzis ir ļoti laba lieta, kas ļauj man radošos brīžus. Tagad jau varam strādāt abas kopā – Emīlijai priekšā ir lielā vatmaņa lapa. Vēl ceļos agrāk par citiem, nemu sev divas stundas darbnīcā, kad nedomāju ne par putru, ne par zupu. Tikai par savu darbu,” atzīst Kristīne.

„Par Mākslas akadēmijas filiāli Kuldīgā var tikai priecāties, turklāt sadarbībā ar tehnikumu! Tas paceltu limeni arī lakotajiem ezišiem un sēnēm pilsētā. Tie ļoti patīk Emīlijai, bet es kā veca estēte cenšos viņu no tiem turēt pa gabalu, lai nesabojā gaumi. No mākslinieku bohēmā šausmām baidīties nevajag, Kuldīgā jau tagad ir kā mušpapīrs radošiem cilvēkiem.”

Glezna Pie zooveikala. Kristīnes aizraušāns ir apalās formas.

Darbs pie izrādes *Zudušo laiku citējot* bijis liels izaicinājums. (Režisore Ināra Slucka, Nacionālais teātris, 2012. gads.) Arī tāi Kristīne veidoja gan scenogrāfiju, gan kostīmus.

Kristīnes Abikas scenogrāfija un kostīmi izrādē *Lūgšana resnajai tantei*. (Režisors Pēteris Krilovs, Nacionālais teātris, 2011. gads.)
Inguna Spuleniece Kristīnes Abikas arhīva un Lāsma Reimanes foto

Iepakojums un etiķete – tas ir nopietni

„Ja pircēja uzmanība netiks piesaistīta, viņš tā arī nekad neuzzinās, cik labs ir jūsu produkts,” uzsver kooperatīva *Kuldīgas labumi* vadītāja Gunita Šternberga.

TREŠDAĻA NO IZMAKSĀM

„Pārtikas iepakojumam vispirms jābūt tādām, lai saglabātu produktu labā kvalitātē. Kooperatīva biedri lielākoties ražo dabiskus produktus, ko uzglabāt ir grūtāk. Jāatrod iepakojums, kas cilvēkiem izskatās vizuāli pievilcīgs, pieejams un pārāk nesadārdzina galaproduktu. Labus produktus ražot nav lēti, jo vajadzīgas labas izejvielas, augstvērtīgs ražošanas process. Reizēm iepakojums var maksāt pat trešdaļu no produkta vērtības. Ir liela māka to visu salikt kopā. Mazajiem ražotājiem problēma ir apjomi. Tiklīdz iepakojums tiek veidots pēc individuāla pasūtījuma,

Ražotāji ne vienmēr apzinās, cik būtisks ir produkta vizuālais noformējums – iepakojums un etiķete. Ar to, kādi priekšnoteikumi jāievēro mājražotājam, domājot par savas preces piedāvāšanu pircējiem, kooperatīva *Kuldīgas labumi* vadītāja Gunita Šternberga saskārusies pati un tagad palīdz ar padomu citiem ražotājiem. Pavasarī *Kuldīgas labumiem* tapusi kopīga etiķete, kurā ir Kuldīgai raksturīgi skati un informācija par produktu. „Tūristiem būtiskākā ir piesaiste konkrētajai vietai. Lai viņi nopirktu mūsu preci, noformējums ir svarīgākais.”

Gunita uzteic arī zemnieku saimniecības *Baltozoli* žāvēto augļu un sīrupu iepakojumu.

Par veiksmīgu Gunita sauc zemnieku saimniecības *Baļļas* medus etiķetes. Katrai medus šķirnei tā izvēlta citā krāsā.

ma, uzreiz jāņem lielas partijas, kas ir arī liels naudas ieguldījums.”

SĪKUMU NAV

„Veidojot produkta vizuālo noformējumu, jāsaprot, kur mēs to piedāvāsim. Ir atšķirība, vai tas domāts vietējiem, nelieliem tirdzniecības vai lielveikaliem. Lai lielveikala klāstā pamanītu atsevišķi produktu, ir vesela zinātne, ar ko esmu pēdējā laikā pati saskārusies un kurā sīkumu nav. Tur ir spēkā dažādi psiholoģijas un uztveres principi. Nozīme ir gan krāsai, gan vizuālās informācijas izvietojumam utt.

„Eksportam vajadzīgs pavisam cits iepakojums nekā vietējam tirgum – tur preces nestais vēstījums jāpārtulko atbilstoši zīmju valodai, ko saprot konkrētās valsts iedzīvotāji.”

Lielveikalā mēs vairs nepārdodam tikai precī, bet gan zīmolu. Kad ieraugām to, jau zinām, kas tas par produktu. Ļoti veiksmīgs, manuprāt, ir *Milzu!* zīmols. Tik labs dizains netop vienā dienā. Man ļoti patīk arī *Dobeles dzirnavnieka* jauno brokastu pārslu iepakojums, kas vēsta: „Tev nav laika, paņem mani, tu paēdīsi ātras, veselīgas brokastis.” Ejot lielveikalā gar plauktiem, parasti neiedomājamies, kāpēc mūs konkrētais noformējums uzrunā, bet tas tiešām nostrādā.

Tirdziņos cilvēki lielākoties meklē izjūtas – kaut ko mīlu, mājīgu, personisku, dabīgu un sirdij tuvu, kas saistīts ar skaistām atmiņām vai lietām. Tirdziņos piedāvātajiem produktiem nav jābūt spilgtiem, bet jādemonstrē ekoloģiskā domāšana, dabiski materiāli. Tur neder spilgti plastmasas vāciņi u.tml.”

PRODUKTAM LĪDZI NĀK STĀSTS

„Pirmais solis ir paša ražotāja izjūtas. Katram jaunam produktam līdzī nāk stāsts: vai tā ir bērnišķīga garša, ko piedāvājam patērētājam, vai piedāvājums ietaupīt viņa laiku vai vēl kas cits. Parasti ražotājs pats sameklē iepakojumu, to notestē, kā tas saglabā produktu, pēc tam savu stāstu sāk apspēlēt kopā ar dizai-

neru, lai pircējs gribētu produktu nopirkt, lai tas būtu gaumīgs, uz kādu publiku orientēts. Šāds speciālists atrast nav viegli. Viņu pakalpojumi nav lēti, taču arī tad, ja speciālists sameklēts, ir būtiski, vai viņš uzķer, ko ražotājs vēlas ar produkta vizuālo tēlu pateikt.

Lai nesadārdzinātu etiķetes vai iepakojuma apmaksas izmaksas, parasti jāizvēlas ne vairāk par četrām krāsām. Tā ir māksla – panākt ar tām vajadzīgo iespaidu. Uz etiķetes nepietiek tikai ar vizuālo vēstījumu un zīmolu. Tur jābūt daudz kam: produkta sastāvam, enerģētiskajai vērtībai, derīguma termiņam, svītrkodam un varbūt vēl citām lietām.

Informācija ir jāizvieto tā, lai cilvēkam tā būtu pārskatāma un saprotama. Ja iepakojums ir neliels, tas ir ļoti grūts uzdevums.”

Katrā valstī – vietējā valodā

Uzņēmuma *Milzu!* īpašnieks Enno Ence uzsver, ka jau sākotnēji, domājot par to, kādas būs pārslas un to recepte, tika domāts arī par iepakojuma dizainu.

„Gribējām izveidot iepakojumu, kas būtu piemērots jebkuram eksporta tirgum. Tagad uzņēmuma produkcija jau tiek tirgotā 12 valstīs. Katrā ar iepakojumu cenšamies runāt vietējā valodā. Izraēlā visi uzraksti ir ivritā, angļiski runājošās zemēs – angļiski, Polijā – poliski utt. Krāsas un simboli nemainās. Mēs ņemam piemēru no lielākajiem pārslu ražotājiem pasaulē. Viņu iepakojums lielākoties visā pasaulē ir vienāds vai līdzīgs. Galvenais – ko tu ar savu iepakojumu gribi uzsvērt un pateikt. Ir svarīgi, lai tas runā ar lielāko daļu patērētāju,” tā E.Ence.

Milzu! sadarbībā ar dizaina aģentūru *Diena pirms Jāņu nakts* pagājušajā gadā ieguva *Red Dot Design Award* apbalvojumu kategorijā *Komunikācijas dizains 2016* par *Milzu!* biopārslu iepakojumu. Par tā izstrādi E.Ence stāsta: „Ja paskatāmies, kādā iepakojumā lielākoties ir bioloģiskie produkti, tad tie pārslavā ir neizteiksmīgi: caurspīdīgi, pelēki... Mūsu segmentā lielākie konkurenti bioloģiskos produktus neražo, bet mums starp pārējiem veikalos plauktos ir jābūt pamanāmiem. Turklāt esam domājuši arī par to, lai mūsu iepakojums harmonētu ar interjeru, kad tas nopirkts un ielikts skapī vai plauktā. Gribējās, lai tas pietiekami labi izskatās, bet lai vienlaikus arī būtu skaidrs, kas tur iekšā. Man ir būtisks atklātums, tiešums un smalkums. Ar iepakojumu uzreiz pasakām, no kā produkts ražots.”

Šis iepakojums domāts Izraēlas tirgum. Uz iepakojuma visa informācija ir vietējā valodā.

„Pirmais un svarīgākais – preces iepakojumam vispirms jābūt pamanāmam. Tam jābūt tādām, lai divās sekundēs pircējam būtu pilnīgi skaidrs, kas tas par produktu, kas ir sastāvā, kam domāts.”

Lai rada izjūtas

„Tas ir ļoti ilgs un smags process. Iepakojumu zupām mums izstrādāja trīs dažādi dizaineri, tika izmantoti četru fotogrāfu pakalpojumi, kamēr nonācām pie labākā varianta,” saka zīmola *Baudi* ražotnes pārtikas ceha vadītāja Kristīne Kleinberga.

Viņa turpina: „Beigās mēs izvēlējāmies dārgu dizaina kompāniju, un iesakām darīt to arī citiem. Ja produktu grib virzīt uz lielajiem veikalumiem un sākt nopietnu ražošanu, nevar žēlot naudu dizainam. Bez nopietnām marketinga kompānijām to nevar izdarīt. Būtiskākais, kam ir jābūt skaidram, pirms veidot iepakojumu, ir mērķauditorija. *Baudi* tie ir cilvēki vecumā no 25 līdz 55 gadiem, ekonomiski aktīvi, aizņemti, ar veselīgu dzīvesveidu, sportiski, tādi, kuri ēd veselīgi, kuriem svarīgs laika ietaupījums. Nākamais – kur produkts tiks tirgots. Skaidrs, ka mūsu klienti to pirks lielajos veikalos, kur var ātri iepirkties, vai eko un bio produktu veikalos. Tajos iepakojums var nebūt

tik spilgts, bet tam jābūt kvalitatīvam. Lielveikalā būtiski ir nepazaudēt identitāti un izjūtu, ko pircējā gribam radīt, bet tam jābūt pamanāmam.

Iepakojumam divās, trīs sekundēs cilvēkā ir jārosina visas izjūtas, asociācijas, kādas gribam viņā radīt, lai viņš, uzmetot aci, var nolasi, ko gribam pateikt, kas tajā pakā ir. Liela nozīme ir materiāla kvalitātei, formai, sajūtām, kādas ir, to paņemot rokās, lai iepakojums būtu rūpīgs, lai nav nobružājies. Iepakojums ir izjūtas – šai saiknei ir būtiska nozīme. Ļoti svarīgi, lai fotogrāfija patiesi atspoguļotu produktu. Tāpēc mums bija četras fotosesijas, kamēr pašī sapratām, kas īsti vajadzīgs. Visas vērtības, ko ar šo produktu gribam uzsvērt, iznestas priekšplānā ar nelielām ikonām, ka tas ir veselīgs, ietaupa laiku, domāts četriem cilvēkiem, ir veģetārs, no vietējiem produktiem un dabīgs.”

Zīmola *Baudi* ābola čipsi ar šokolādi.

Iveta Grīniņa
Gunitas Šternbergas arhīva
un Aivara Vētrāja foto

Via Baltica festivāla koncerti

Arī šogad Kuldīgas un Skrundas novada mūzikas cienītājiem būs iespēja dzirdēt vairākus festivāla *Via Baltica* koncertus.

Festivāls tradicionāli notiek augustā, kad ir vēsturiskās Baltijas valstu brīvības akcijas *Baltijas ceļš* atceres dienas.

Tas notiek ar Valsts kultūrkapitāla fonda, Liepājas kultūras pārvaldes un Kuldīgas novada pašvaldības finansīšu atbalstu. Plašāk www.viacultura.lv, kā arī sociālajos tīklos: twitter.com/via_baltica, draugiem.lv/viabalitica un facebook.com.

19. augustā 15.00 festivāla organizatori aicina klausītājus uz Kuldīgas Mākslas namu, kur uzstāsies trio *Piano Voice Beat* (pianists Gļebs Beļajevs, kahona virtuozs Pāvels Račiks un soprāns Madare Ivane). Grupas filozofija ir uzkrāto akadēmisko zināšanu apvienošana ar mūsdienu tēliem. Viņi uzskata, ka jārunā mūsdienu auditorijai saprotamā valodā, tajā pašā laikā nezaudējot nopietnu klausītāju interesi. Viņu muzikālais stils ir vidusceļš starp klasisko, džezu un populāro mūziku. Koncertā būs dzirdamas oriģinālkompozīcijas ar tautasdziesmu vārdiem, tādējādi tautas mūzikai izskanot mūsdienīgi.

18.00 E. Vignera Kuldīgas mūzikas skolas zāli ieskandinās programma *Skaņu pilis*. Piedalīsies Gunta Gelgote (Lietuva, Latvija, soprāns), Giedrjus Gelgots (Lietuva, flauta), Aija Kuzmane (Latvija, klavieres). Programmā Mārtiņa Viļuma, Lauras Gustovskas un Onutes Narbutaites jaundarbu pirmatskaņojumi, Georga Pelēča cikls *Par mīlestību*.

22. augustā Rudbāržu muižas Varoņu zālē 19.00 programma *Skaņu pilis 2*. Piedalīsies Gunta Gelgote un Giedrjus Gelgots. Programmā Kaijas Sāriahs, Mārtiņa Viļuma, Lauras Gustovskas, Onutes Narbutaites un Johana Sebastiana Baha skaņdarbi.

Iveta Grīniņa

Dzīves svinības

„Izstāde *Baudas inovācija* man ir ne tikai mirkļa, bet dzīves izbaudīšana. Viss, kas redzams gleznās, ir manas iekšējās pasaules atspulgs, tas nācis no manis. Tās ir manas dzīves svinības!” saka māksliniece Agnese Lipinga.

Izstādē, kas Kuldīgas novada muzejā skatāma līdz septembra vidum, ir jaunākās gleznas, ko māksliniece radījusi pēdējā gada laikā. Tā kā viņa šajā laikā gatavojās kļūt par māmiņu, tas ietekmēja arī gleznošanas tehniku. Nebija iespējams lietot dažas krāsas, emulsijas un šķīdinātājus, kā bija ierasts līdz tam.

Viņa pati par šo izstādi saka: „Gleznas rodas spontāni. Dažām vajag vairākus mēnešus, citas iesāktas ilgi paliek nepabeigtas, un tad es tās pārgleznoju tā, ka no sākotnējās ieceres nepaliek nekas. Viena no izstādes gleznām tapa vienā elpas vilcienā, un tā man ir vismīļākā. Tā radās ātri, pāris dienās. Vairāki darbi ir gleznoti tā, ka es aiztaisu aizkarus un gleznoju ar iepriekš izvēlētiem krāsām pustumsā. Tikai pēc tam var redzēt, kas iznācis.”

Iveta Grīniņa

Agneses Lipingas arhīva foto

Māksliniece Agnese Lipinga pie molberta pāris dienas pirms izstādes atklāšanas.

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

„Redzēt to ir neaizmirstami”

Kuldīdznieks, Liepājas Valsts tehnikuma loģistikas programmas students Mārtiņš Vasmuss ar spilgtām emocijām atceras ceļu uz *Red Hot Chili Peppers* koncertu Lucavsalā. Kopā ar draugiem bija izveidojuši atbilstošu karogu, kuru piestiprināja pie automašīnas.

Mārtiņš Vasmuss, students

Atceros, ka pagājušajā gadā netiku uz *Black Sabbath* koncertu, tāpēc jau pagājušajā rudenī, kad to izziņoja, zināju, ka došos uz *Red Hot Chili Peppers*. Tikko kā saņēmu vasaras stipendiju, tā nopirku biļeti. Uz pasākumu braucu kopā ar draugiem, lai ir ar ko dalīties emocijās. Man grupa patīk jau no ceturtās klases, tie ir apmēram astoņi gadi. Koncerta dienā Rīga bija pilna ar pasākuma apmeklētājiem, paši bijām izveidojuši karogu ar grupas logo un piestiprinājuši pie mašīnas. Saņēmām daudz pozitīvu atsauksmju, kad braucām uz Lucavsalu, kur notika koncerts.

Red Hot Chili Peppers iesildīja pašmāju talanti *Carnival Youth* un grupa no Amerikas *Knower*. Pēc tam nepilnas divas stundas koncertēja amerikāņu rokgrupa. Kad sākās koncerts, uz skatuves iznāca ģitāristi un basists un sākās dziesma *Can't Stop*, tad tikai apjautu to, ka patiešām esmu šeit. Pēc tam grupa izpildīja savu populārāko dziesmu *Snow*, visi sāka dziedāt līdzī, tad man pat zosāda pārskrēja pāri un bija ļoti laba sajūta. Ļoti patīk dziesma *Dark Necessities*. Koncerts bija jauks, tomēr palika nedaudz mazuma piegarša, jo grupa nerunāja ar publiku, biju gaidījis nedaudz vairāk. Protams, pūlis dziedāja līdzī, bet ar grupu komunikācija nenotika. Vizuāli skatuve bija ļoti skaista, ar vairākiem ekrāniem un gaismām,

dizains man ļoti patika. Pirms tam esmu bijis daudzos festivālos, kā *Saldus saule*, *Fonofest*, bet uz tik lielu koncertu biju pirmo reizi. Jau sen gribēju nokļūt šīs grupas koncertā, tāpēc liels prieks, ka beidzot tur biju.

Koncerts Lucavsalā bija ļoti labs, to apmeklēja 30 tūkstoši cilvēku, viss bija ļoti noorganizēts, nebija ne drūzmēšanas pie biļešu rādīšanas, ne pie izklūšanas ārā. Vienīgi pie auto plūsmas ārā no teritorijas gan vēl vajadzētu piestrādāt, jo bija lieli sastrēgumi, nācās apbraukt apkārt pa neceļiem, lai izklūtu ārā no Rīgas. Kuldīgā bijām tik ap puspieciem no rīta.

27. jūlijs paliks atmiņā kā viena no spilgtākajām šīs vasaras dienām, pirmo reizi biju Motormuzejā, tā bija jauki pavadīta diena Rīgā ar grandiozu dienas noslēgumu. Vēl aizvien ir patīkamas emocijas, dzirdot viņu dziesmas radio un atceroties to, ka esmu viņus redzējis un dzirdējis dzīvajā. Ieteiktu visiem aizbraukt uz kādu lielu koncertu, īpaši, ja par grupu fano jau daudzus gadus, redzēt to dzīvē ir neaizmirstami. Nākamais, uz kuru gribētu doties, ir grupas *Depeche Mode* koncerts februārī, nākamvasar būs *Metallica* koncerti Eiropā, bet visas biļetes jau ir izpārdotas. Varbūt vēl izziņos kādu koncertu, uz kuru varēšu doties.

Lāsmas Reimanes foto

DIZAINA VĀRDNĪCA

Kā jums pakalpot?

Ieva Rupenheite, dzejniece

Tas laikam būs pastarpinātās reklāmas efekts. Bet efekts ir, un prece plok.

Ne jau visi pircēji izvairās no savstarpējās saskarsmes. Ir cilvēki, kuri alkst uzmanības, cieš no tās trūkuma un, apzināti vai neapzināti izmantojot to, ka pārdevējs nekur aizmukt nevar, cieši piestājas pie sava upura un sāk reflektēt par tēmu: „Jums vajadzētu izgatavot sāls/sviesta/cukura traukus vai šī osiņa, nē, arī tā, un arī tā cita – neder maniem pirkstiem”. Cita saistoša sarunu tēma ir *neko nevaru pirkt, jo kaķis/suns visu sabojā* – dzer ūdeni no puķuvāzēm, apgāj tās, apģērbs jāiegādājas tikai mājdzīvnieka spalvu krāsā, kas, protams, nav aprakstāma, un tāda apģērba visā pasaulē nemaz nav... Padomi, ko tieši amatniekam vajadzētu izgatavot, arī ir īpaša tēma. Bet pircēji jau šos padomus nedāļā tāpēc, ka būtu ļauni. Tas viss ir no tīras sirds, nesavtīgi, jo pašiem viņiem *neko nevajag, visi plaukti pilni un ģimenes locekļi par kārtējo nopirkto lietu izmetīs no mājas*.

Bet pārdevējs arī ir laipns cilvēks. Viņam tikai jāpārvar vēlēšanās nožņaugt šo bezmaksas psihoterapijas meklētāju, un tad jau viss ir labi. Pakalpojumu dizainā tiek sasniegts jauns, ekskluzīvs līmenis. Personalizēta pieeja. Gluži kā piparbodīšu laikmetā, pie kura lēnām atgriežas bezpersoniskajos lielveikalos vīlušies. Paļauties uz personīgo ieteikumu miltu iegādē. Personīgajam piemēram ir nozīme visās preču jomās. „Jau trīs gadus tikai to izmantoju un neesmu vīlušies,” saka pārdevēja par... Tas taču nav svarīgi, par ko. Nozīme ir tam, ka cilvēki ir apmainījušies laipniem vārdiem, uzsmaidījuši viens otram, un, ja vēl notikusi arī preču iegāde, pārdošana, tad pakalpojuma dizainā ir iegūts ne tikai netveramais, bet arī tveramais rezultāts, jo, labi padomājot, tāds pakalpojumu dizains var iztikt arī no netveramām emocijām. „Kā jums pakalpot?” saka britu 20. gs. 70. gadu nogales pazīstamā seriāla varoņi un iesaka jums iegādāties tikai vislabāko. Un to var iegādāties tikai pie viņiem. Lai kas tas arī nebūtu.

Mākslas darbu pārdošana ir stipri laikietilpīgs pasākums, jo gleznas cilvēki iegādājas reti un maz, turklāt nav iespējams lielāko daļu ļaužu pārliecināt, ka glezna ir kaut kas tikpat labs kā puteklšūcējs. Ar traukiem ir labāk, jo krūzes, bļodas un viss pārējais, kas nav no metāla, mēdz plīst. Tātad ir cerības, ka tos iegādājas. Arī sveces mēdz izdegt, divieļi nolietoties, auskaru nekad nav par daudz – to visu piedāvā bezgala daudzie īsās Latvijas vasaras gadatirgī, kas pakārtojas pilsētu svētkiem vai kādām citām kopā ar vasaru svināmām parādībām. Ir saistoši piedalīties šajās norisēs – gan kā pircējam, gan kā pārdevējam. Un vērot. Tieši kā pakalpojumu dizains darbojas, (kas šajā gadījumā nozīmē klientu apkalpošanu), kādus paņēmienus izmanto un cik rūpīgi pārdevēji piestrādā pie savas preces pārdošanas.

Cilvēki (pircēji) ir dažādi, un tikpat dažādi cilvēki ir pārdevēji. Ja vieniem patīk, ka tos uzrunā, citus jebkura uzruna (vainīga būs ziemeļnieciskā atturība) aizbiedēs uz neatgriešanos. „Meitenītes, nāk nopērk marmelādi, dabūs sātumu vaigos! C vitamīnu vajag, lai var bučoties!” sirsnīgi klaigā vīrs ar sarainam kartupeļim līdzīgu degunu, piedāvādams augļu sulu dabīgo marmelādi. Meitenes ķīkinādamas aiziet. Bet pie aktīvā pārdevēja pienāk citi pircēji, kurus sasmīdinājis vīra teiktais.

KOLEKCIJA

„Tas ir mans pensijas fonds”

Rotkaļa Ulda Melberga darbnīca, kurā glabājas liela daļa senlietu kolekcijas, atrodas ēkā, kurā izsenis bijis zeltlietu veikals. Lai gan Ulda daudzveidīgajā kolekcijā ir vairāk nekā 250 senās Kuldīgas atklātņi, tieši tās, kurā attēlota šī ēka, neesot. Šo to no kolekcijas viņš arī pārdodot tālāk, bet par visu kopumā smejas, ka tā ir viņa pensijas fonds: „Ja kādreiz steidzami vajag naudu, piemēram, veselības uzlabošanai, zinu, kam piezvanīt un kaut ko piedāvāt.”

Trīslitru pudeli, kurā kādreiz lēja kandžu, mēdza saukt gan par Karlīni, gan Katrīnu. Tādas redzamas vecās krievu filmās. Uldis Melbergs atminas: „Man tādas bija trīs. Reiz paziņa lūdza ieteikt dāvanu vienam bagātam cilvēkam. Dabūju labu pašbrūvēto, ielēju pudelē, uzliku metāla plāksnīti ar veltījumu. Tā miljonāru sabiedrībā esot bijusi visvairāk aprīnotā un pieprasītā manta – labāka par franču konjaku.”

VAIRĀK INFORMĀCIJAS PĒC

Ulda lielā aizraušanās ir senās fotogrāfijas un papīra nauda, bet kolekcijā netrūkst arī porcelāna, preses izdevumu, kara laika liecību u.c. Izrādot monētas, viņš stāsta, ka šobrīd īsti vērtīgās un retās grūti pārdot: „Ļoti bagāti cilvēki pērk tikai ļoti dārgas lietas, bet tie, kas ir kolekcionāri, ir tikai plikadīdas. Es arī esmu plikadīda, ja runājam par īstām kolekcijas mantām. Es kaut ko ieraugu, iegūstu kādu mantu, tad visādos ceļos meklēju informāciju. Dabūjureiz zemas proves sudraba kausu, ļoti noķepušu, sāku tīrīt, atradu uzrakstus senebreju valodā. Sūtīju fotogrāfiju ebreju biedrībai, lūdzu tulkojumu. Viņi nesaka, meklēju rokā, kas vēl māk senebreju valodu. Atradu. Uzrakstā jau nekā tāda nebija, aptuveni tā: pacelsim šo kausu un pielūgsim to Kungu. Bet process ilga mēnešus trīs. Ne jau tas kauss bija interesantāks, bet tā meklēšana. Man bija arī dokumenti ar Bīrona zīmogu. Uzzināju, ka ar šo papīru mirušā mācītāja vietā iecelts cits; izzināšanas process ir tik interesants!”

NO SKOLAS LAIKIEM

Interese par senlietām un rotkaļa amatu aizsākusies no kādreizējās Kuldīgas I. vidusskolas skolotāja Oskara Grīnvalda: „Man jau skolas laikā patika visa ņemšanās. Grīnvalds

mācīja, kā svečturus var izkalt, kā no vecas ceļa zīmes dekoratīvu gaiļi izveidot. Taisījām teātriem dekorācijas, plakātus. Mācības turpināju Liepājas mākslas skolā, tur arī pasniedzēji bija oi, oi, oi! Pētījām seno amatnieku darbus, konstrukcijas. Māksla rodas no augstas amatniecības kvalitātes. Baznīcās kokgriezumus, arī vecos, skaistos traukus taisīja amatnieki.”

ATKLĀTNĒS VĒSTURE

Šķirstot albumus ar atklātnēm, Uldis rāda kādu Kuldīgas ēku, norādot, ka tā nav atjaunota precīzi, parāda, ka Mākslinieku rezidencei bijusi liela terase, bet Pils ielā – vārti uz parku, arī Pilsētas dārza lapenīte gan izskatījies citādāk, gan atradies citur. „Maskavā viens pārdeva cara laika Kuldīgu – kādas 20 atklātnes, bet par tām prasīja tādu naudu, ka vēl tikai piepirkt zelta rāmi un ierāmēt. Kādreiz pamaināties ar citiem kolekcionāriem, tiekamies salidojamos.”

Uldis kolekcionē arī padomju laiku atribūtiku, par kolekcijas vērtiem viņš

Tik jauks avižu kioskiņš pirmās Latvijas brīvvalsts laikā atradās Rātslaukumā.

Pagājušā gadsimta 60., 70. gados Rīgas porcelāna rūpnīcā radītie trauki pamazām kļūst par kolekciju objektiem. „Tas ir iemūžināts laikmets,” uzsver Uldis Melbergs.

Lentas ar uzrakstu *Kurland* katalogu cena varētu būt ap 1000 eiro, bet kolekcionārs to pārdot negrasās.

jau tagad dēvē pirmos mobilos tālrunus ar antenām. „Lietas ātri nozūd. 90. gados mēs gribējām iet Pilsētas svētku gājienā, pūšot pionieru taures un rībinot bungas. Skolotājs Grīnvalds apzvanīja skolas, neatrada nevienas bungas – visas izmestas.”

Par kolekcijā vērtīgāko Uldis dēvē auduma gabaliņu: „Tā ir Kuldīgas tūka fabrikā austā lenta ar uzrakstu *Kurland*. Tas bija pēdējais vācu laika apbalvojums. To sāka piešķirt tikai 1945. gada aprīlī, daudz izsniegt nepaspēja, lentes palika bažos, nesagrieztas. Kamēr fabrika kara beigās bija slēgta, tā tika izlaupīta pa tīro. Meklēju caur vecām kundzītēm, kas tūka fabrikā strādājušas un ņēmušas bažos uz mājām, lai vakaros lentām atšūtu maliņas. Dabūju šo strēmelīti no viena mežsarga, kas bija kaut kur atradis.”

Uldis rāda arī grāmatas, žurnālus, citas lietas: „Daudz kas vēl jāsistematizē, jāsašķiro, bet to darīšu, kad būs vairāk laika.”

Inguna Spuleniece
Lāsma Reimanes foto

NOTIKUMU KALENĀRS

(līdz nākamajam pielikumam)

KULDĪGĀ

Mākslas namā līdz 10.IX somu fotogrāfa Henrika Dunkera izstāde *Dāvanas pēc protokola*. No 14.IX izstāde *Laikmetīgās mākslas restaurācija – Tillbergs un Filipovičs* (sadarbībā ar Latvijas Laikmetīgās mākslas centru), oktobrī novadnieka, fotogrāfa Aivara Vētrāja jubilejas izstāde.

19.VIII 15.00 festivāla *Via Baltica* koncertā trio *Piano Voice Beat*.

Bibliotēkā līdz 9.IX Tautas tēlotājmākslas studijas *Kuldīgas paletes* dalībnieku izstāde *Cecīlijas skotu dienas*.

Mākslinieku rezidences izstāžu zālē (Pils ielā 2) līdz 24.IX mākslinieces Kristīnes Abikas izstāde *Kristātrežģis* un Latvijas Mākslas akadēmijas studentu plenēra darbi.

E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolā 19.VIII 18.00 festivāla *Via Baltica* programma *Skaņu pils* (Viļņā dzīvojošais latviešu soprāns Gunta Gelgote kopā ar lietuviešu flautistu Giedrjus Gelgotu un latviešu pianisti Aiju Kuzmani).

Muzejā līdz 17.IX mākslinieces Agneses Lipingas gleznu izstāde *Baudas inovācija*.

Kultūras centrā 23.IX 19.00 ģitārista Mārča Auziņa koncerts *Viens*, 29.IX 19.00 dziedātājas Samantas Tīnas koncerts *Es dziedu savu dziesmu*, 8.X 16.00 Viktora Lapčenoka 70. dzimšanas dienas koncerts.

Brīvdabas kinoteātri Pilsētas dārzā 18.VIII 22.00 filma *Ķīnas Van Gogi*, 19.VIII 22.00 filma *Laimīgā filma* (abas iekļautas Dizaina filmu festivālā), 25.VIII 21.30 multiplikācijas filma *Balerīna*.

LIEPĀJĀ

Koncertzālē *Liela dzintars*: 25.VIII 19.00 trompetista Gerharda Ornigas (Austrija) un dziedātājas Artas Jēkabsones (ASV) koncerts kopā ar Melngaiļskolas bigbendu. 26.VIII 20.00 Kabo Verdes salu dziedātāja, ģitārista Tčekas koncerts. 5.IX 17.00 mākslinieku Rasas Šmites un Raita Šmita izstādes *Runā ar mani* atklāšana. 16.IX 18.00 Liepājas Simfoniskā orķestra (LSO) sezonas atklāšana ar lietuviešu dirigentu Gintaru Rinkeviču. 22.IX 19.00 LSO un indiešu vijolnieka Lakšminarjana Subramanijama veltījums Latvijai. 1.X 19.00 horeogrāfes Līgas Libertes dejas teātra izrāde *Visu*. 14.X 19.00 Flamenko baleta (Spānija) izrāde *4 Women 4*. 15.X 16.00 ansambļa *Art-i-shock* – pianistes Agneses Egļiņas, sitaminstrumentālistes Elīnas Endzeles un čellistes Gunas Šnē – koncerts.

Latviešu biedrības namā: 3.IX–1.X Agra Klestrova un Andra Apšenieka fotoizstāde *Viņa/2* (sieviešu portreti melnbaltajā un krāsainajā izpildījumā). 16.IX 20.00 sezonas atklāšanas balle ar grupu *Galaktika*. 30.IX 19.00 jautkā kora *Līva* 80. jubilejas koncerts. 15.X 16.00 komponista Jāņa Strazda un dzejnieka Jāņa Petera dziesmu cikla *Lins* pirmatskaņojums.

Olimpiskajā centrā 1.X 15.00 koncertā *Smaidiet, un labi būs!* Nacionālā teātra aktieris Ainārs Ančevskis, dziedātāji Normunds Rutulis, Ginta Krievkalna, Rūta Dūduma un mūziķu apvienība *Vintāza*.

Koncertestrādē *Pūt, vējiņ!* 26.VIII 19.00 *Līvfest 2017* (koncerti visas dienas garumā, kuros skanēs grupas *Līvi* dziesmas).

Muzejā baltkrievu mūsdienu mākslas izstāde *Minskas paletes*. **Teātri** 9.IX 18.00 sezonas atklāšana ar režisora Dž.Dž.Džilindžera izrādi *Bella figura*.

VENTSPILĪ

Teātra namā *Jūras vārti*: 8.IX 18.00 pianista Daumanta Liepiņa koncerts. 20.IX 13.00 Liepājas teātra izrāde *Sniegbaltīte un 7 rūķi* (rež. Dž.Dž.Džilindžers). 23.IX 21.00 amerikāņu elektroniskās popmūzikas mākslinieces Ramonas Gonzalesas jeb *Nite Jewel* koncerts. 28.IX 19.00 Latvijas Nacionālā teātra izrāde *Bišumāte un vilkacis* (rež. Valdis Lūriņš). 30.IX 19.00 grupas *Labvēlīgais tips* 25. jubilejas koncerts *Sudrabkāzas*. 7.X 17.00 LNOB operas izrāde *Traviata*.

TALSOS

Sauleskalna estrādē 19.VIII 22.00 koncertballe *Lecam pa vecam Talsos* un elektroniskās deju mūzikas festivālballe *Kurzeme tusē Talsos* ar dūmburbuļu specefektu šovu.

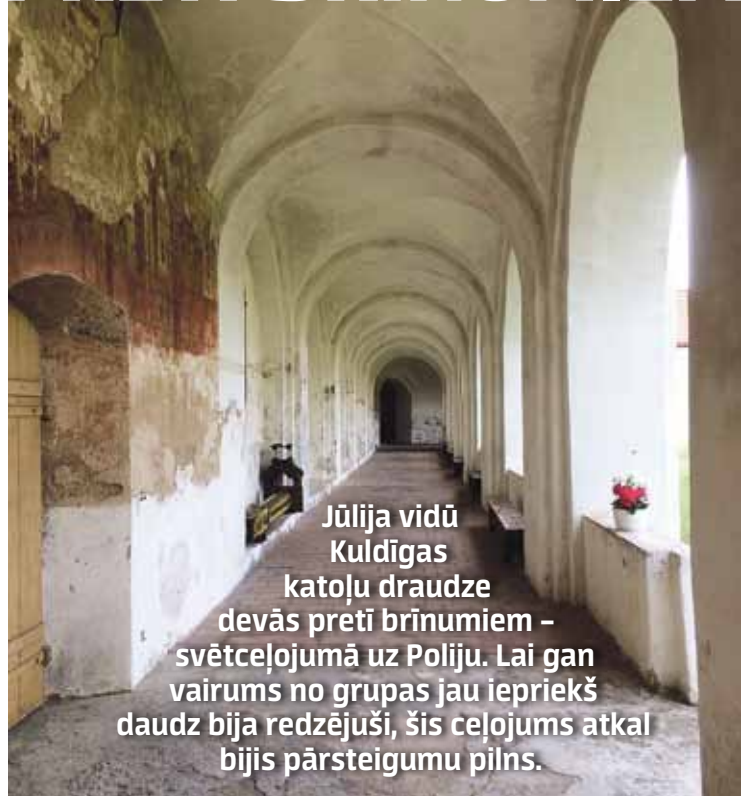
SALDŪ

Mūzikas un mākslas skolā: 25.VIII 18.00 vijolnieces Kristīnes Balanas un pianista Andreja Osokina kamerģitāras koncerts. 7.X 18.00 A.Osokins un dziedātājas Katrīna Gupalo mūzikas izrāde *Pēc pusnakts*.

Kurzemieks Pielikums
RADĶŠĀ Kuldīga

Pielikumu veidoja Iveta Grīniņa, Inguna Spuleniece, Aiga Blumberga, Lāsma Reimane, Aivars Vētrājs. Māksliniece – Inese Slūka. Maketētāja – Laila Liepiņa. Redaktore – Daiga Bitiniece. Tīrāža – 3883. Tālrunis atsauksmēm 63350567, e-pasts: redakcija@kurzemnieks.lv.

PRETĪ BRĪNUMIEM

Jūlija vidū
Kuldīgas
katoļu draudze
devās pretī brīnumiem –
svētceļojumā uz Poliju. Lai gan
vairums no grupas jau iepriekš
daudz bija redzējuši, šis ceļojums atkal
bijis pārsteigumu pilns.

VIEDI VADĪTĀJI

Izbraukšana notiek svētdienā pēc svētās mīses. Grupā esam 16 cilvēki – sasēžamies pa astoņiem katrā no diviem mikroautobusiem. Svētceļojumu vada draudzes priesteris Vjačeslavs Bogdanovs kopā ar māsām Agnesi un Katrīnu. Viņiem, īpaši māsai Katrīnai, kura pēc tautības ir poliete, katoliskajām tradīcijām izsenis bagātā zeme nav sveša. Tā viņi mūs ved arī pa tādām vietām, kurp pēc ceļojumu aģentūru ieteikuma neplūst milzīgi tūristu bari, toties ir tikpat daudz, ko redzēt. Ceļā dodamies ar lūgšanu un patīkamā noskaņojumā, kas saglabājas visas brauciena dienas, kaut arī īsā laikā tiek mērots diezgan garš ceļš, apgūstot tik daudz informācijas.

PAŅEMT SKAISTUMU LĪDZI

Pēc neilga laika (tā vismaz mums šķita) jau esam Lietuvas pilsētā Telši. Šīs senās Kursas zemes, tagad Zemaitijas neformālās galvaspilsētas hronikās galvenokārt minētā vēsture sākas pēc Lietuvas dižkunigaitu un Vācu ordeņa strīda nestā posta tieši ar divām sakrālām celtnēm: 1536. gadā tur tiek uzcelta katoļu baznīca, bet 1624. gadā – bernadīniešu ordeņa klosteris.

Getšvaldes zemniecēm celtais dievnams bazilikas statusu ieguva 1970. gadā, svētceļnieki šo vietu apmeklēja no visas pasaules.

Olština arī arhitektoniski ir viena no ievērojamākajām Ziemeļpolijas vecpilsētām.

Pie Dievmātes svētītā avotiņa.

Pat mazas katoļu baznīciņas (Telši) ir tik krāšņas.

Priecīgais noskaņojums saglabājas visas brauciena dienas, arī izstaigājot diezgan plašo Getšvaldes svētņīcas teritoriju, kurā ir izveidotas rožkroņa un krusta ceļa takas.

← 1624. gadā celtajā bernadīniešu ordeņa klosterī mūki vairs nedzīvo, bet vēsturiskā celtnē tiek aprūpēta.

← Dievmātes parādīšanos Šilovā atzīst arī Vatikāns, pagājušā gadsimta sākumā tur uzcelta 40 metrus augsta kapela.

aizmirsies, bet šajās sarunās, kā saka, mēle atraisās pati no sevis.

ĪPAŠS GADĪJUMS

Jau tās dienas vakarā braucam uz slaveno Getšvaldes svētņīcu.

baznīcai), drīz vien tika atrasti apraktie dokumenti, īpašuma tiesības atgūtas, un iesākās tās atjaunošana. Vietā, kur parādījās Jaunava Marija, 1913. gadā tika uzbūvēta 40 metrus augsta Parādīšanās kapela, kuras iekšienē atrodas altāris. Tā pamatu veido akmens, uz kura stāvējusi Marija ar bērnu uz rokām. Nedaudz tālāk slejas Jaunavas Marijas dzimšanas bazilika.

NAKTS SLAVENĀ SVĒTVIETĀ

Šiluva ir viena no galvenajām Lietuvas svētceļojuma vietām. Tādā svētvietas brīnišķīgajā atmosfērā draudzes mājā mēs pārnakšojam. Jau vienas dienas redzējuma pārbagāti, nākamajā mostamies un ceļamies agri no rīta, lai kopīgi dotos uz svēto misi, kuru vienā no Eiropas svētvietām vada mūsu priesteris Vjačeslavs. Svētību saņēmuši, atvadāmies no lietuviešu draudzes, pateikušies par sirsnīgo uzņemšanu un jaukajām naktsmājām, varam doties tālāk uz Poliju.

KO IZVĒLĒTIES?

Ja kāds senu aizspriedumu varā vairās braukt ceļojumā pa Poliju, tad viņš gauži maldās. Arī tās grupas, kuras no Latvijas cauri Polijai tālāk dodas naktī, visticamāk, tā

dara, lai ātrāk sasniegtu galamērķi, nevis vairītos uzkavēties šajā valstī. Mūsu ceļš ir pasakains, vērojam skaistos dabas skatus un vienlaikus dalāmies

švaldes svētņīcu. Izstaigājam visu teritoriju, kurā izveidotas rožkroņa un krusta ceļa takas. Dziedināšana miera apgaroti, nonākam pie Dievmātes svētītā avotiņa. Šajā vietā 1877. gada vasarā nepilnu trīs mēnešu laikā vairāk nekā 160 reizes Dievmāte bija parādījusies meitenēm, kuras bija vienkāršas zemnieces – Barbarai un Justīnei. Protams, šos vēsturiskos datus tikai pierakstu, nevis iekāļu galvā, jo skaitļi man nešķiet ļoti būtiski. Taču šis ir īpašs gadījums, jo visas parādības esot ierakstītas dokumenti saglabājušies līdz mūsdienām. Kreiz, kad Dievmāte parādījusies, viņa lūgusi skaitīt rožkroni un solījusi, ka tad notiks kāds brīnums. Pēc tam šajā vietā parādījās avotiņš, kam piemīt dziedinoš spēks.

SARUNAS ATRAIŠĀS

Iepazīstamies un dodamies uz mājām, kur mūs sagaida ļoti mīļi. Kaut ko tādu no pilnīgi svešiem cilvēkiem laikam piedzīvoju pirmoreiz. Ģimene ļoti rūpējas, lai nekā netrūktu. Ar rūpību gatavotas brokastis un vakariņas. Bet galvenais – mums ir daudz kopīga, ko runāt. Nevaru lielīties ar svešvalodu zināšanām, arī krieviski runāt

(Turpmāk vēl.)

ASTROLOGISKĀ PROGNOZE

Jolanta Hercenberga, astroloģe

Iesākumi un noslēgumi

Turpinās pagājušā Mēness un vēl gaidāmā Saules aptumsuma enerģētikas piesātinātais laiks, kurā cilvēku dzīvēs notiek ne tik daudz pašu iecerēti, cik liktenī lemti notikumi. Iespējami paaugstinājumi amatā, saderināšanās, šķiršanās, bērna pieteikšanās utt. Notikumi, kas ietekmē nākotni ilglaicīgi. Šajā periodā raksturīgs arī pēkšņums, notikumi izgaismo patieso situāciju un sagrauj ilūzijas.

Aunu ikdienā vairāk rotaļīguma un jautrības. Noskaņojums būs optimistisks un dzīvespriecīgs.

Vēršiem labs laiks, lai pārce-

DĀRZA DARBI

No 18. līdz 24. augustam

Ārija Rudlapa, agronome

18. augusts sēšanai, stādīšanai un ražas vākšanai nepiemērota diena. Ravē, pļauj nezāles. Apstrādā zemi nezāļainos laukos.

19. augusts ir ziedu diena. Vāc puķu sēklas un ārstniecības augus. Mēslo puķes. Dala un pārstāda ziemcietes. Lasa ogas un novāc augļus. Gatavo ievārījumus, konservē. Pļauj atālus zie-

Nozīmīgākie notikumi no 18. līdz 24. augustam

tos uz jaunu dzīvesvietu vai labiekārtotu esošo.

Dvīņiem, mainoties kaimiņiem, kolēģiem, paplašinoties radu lokam vai pašam iesaistoties kādā domubiedru grupā, dzīvē var ienākt nozīmīgi cilvēki.

Vēžiem veiksmīgi aktualizējas naudas jautājums. Var izdoties atdot aizņēmumu, atgūt parādu, veiksmīgi ieguldīt naudu.

Lauvām enerģiski tiks ieviestas korekcijas profesionālajā jomā, atmetas neproduktīvās nodarbošanās.

Jaunavām pienākumu pārdale var ieviest patīkamas izmaiņas darba vidē. Var rasties iespēja vairāk nopelnīt, prasot lielāku piepūli.

Svariem būs iespējas iesaistīties sabiedriskajās aktivitātēs, labdarībā, brīvprātīgo kustībā, kas pavērs jaunus apvēršņus un mainīs uzskatus.

Skorpioniem aktualizējas ar māju, ģimeni un dzimtu saistītas

tēmas. Var tikt pabeigts vai iesākts mājokļa remonts, īpašuma iegāde vai pārdošana.

Strēlniekiem jāatvadās no ilūzijām, kas saistītas ar bērniem un romantiskajām attiecībām. Pieņemot reālo situāciju, attiecības būs harmoniskākas.

Mežāži meklēs iespējas uzlabot materiālo situāciju, pievēršot uzmanību izdevumu sadaļai. Ģimēnē ne visiem var patikt taupības režīms.

Ūdensvīriem attiecībās ar mīļoto cilvēku – tikai mieru! Pārsteidzīgiem lēmumiem šis nav labākais laiks.

Zivīm iespējams dāvinājums, mantojums vai laimests. Spēcīgi būs jūtama intuīcija, jāpievērš uzmanība priekšnojautām.

Čika laiks:

19.VIII 18.17 – 20.55,
21.VIII 21.30 – 23.25,
23.VIII 23.02 – 24.VIII 4.04.

mas lopbarībai.

20. augusts ir lapu diena. Lais-ta augus. Pļauj zālienus un sēj tos no jauna, ja nepieciešams. Apgriez dzīvžogus. Siltumnīcās sēj rudens šķirņu salātus, rukolu, Dala un pārstāda ziemas sīpolus, rabarberus.

21. augusts ir sēšanai, stādīšanai un ražas vākšanai nepiemērota diena. Ravē, pļauj nezāles. Apstrādā zemi nezāļainos laukos.

22. un 23. augusts ir augļu dienas. Lasa ogas. Novāc gurķus, tomātus, kabačus, sviesta pupiņu pākstis, agro šķirņu plūmes

un vasaras ābolus. Paliek balstus zem augļu koku pilnajiem zariem, lai tie nelūstu. Vāra ievārījumus, konservē, spiež sulas, kaltē ievāko. Novāc un atber sēklai graudaugus. Stāda zemes un avenes. Sēj ziemas rapsi un miežus.

24. augusts. Sakņu diena. Apstrādā zemi. Stāda zemes, avenes, kokus un krūmus no konteineriem. Novāc kartupeļus. Sēj zāli, ja nepieciešams veidot zālienus. No ražas brīvajos laukumos iesēj zaļmēslojuma augus.

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 9. līdz 16. augustam piedzimušas piecas meitenītes un tikpat puiku.

Diviem bērniem izvēlēti dubulti vārdi – Meisija Tīna un Gustavs Ivo. Pārējiem doti vārdi: Hanna, Anastasija, Rūta, Alise, Lūkass, Pauls, Bruno un Ernests.

Slaida un gara kā tētis

13. augustā pasaulē nākusi Kandavas novada Matkules iedzīvotāju Andas Sinkēvičas un Ralfa Brūvera meitiņa Alise. Tēta vecākiem viņa ir pirmais mazbērniņš, bet Andas vecākiem ir jau trīs. Vecāki jau laikus zinājuši, ka būs meitiņa. Mazā ēdot dūšīgi, bet nakts miegā – kā nu kuro reizi. Mazulīte piedzima 3510 g smaga un 56 cm gara. Māmiņa atzīst, ka arī tētis esot gara auguma.

Iveta Grīniņa Lāsmas Reimanes foto

JŪLIJĀ MŪŽIBĀ AIZGĀJUŠI

Kuldīgas novadā

- Marija Borisova (1929)
- Dagnija Šilke(1961)
- Leons Tomašs (1932)
- Emīlija Mārtiņšone (1933)
- Jānis Eglis (1944)
- Edgars Ūdris (1958)
- Kristaps Efneris (1951)
- Iļona Sotaka (1969)
- Valdis Rūķis (1955)
- Anatolijs Veliks (1939)
- Astrīda Brūdere (1935)
- Valdis Zibens (1966)
- Jānis Geks (1938)
- Zigrīda Vija Griezīte-Grieze (1944)
- Zinta Alma Kaņuka (1947)
- Igoris Guraļš (1951)
- Intars Vaskops (1974)
- Andrejs Kārklīšs (1939)
- Valda Veigelte (1951)
- Valdis Gulbis (1947)
- Kornēlija Ērika Mirdza Šalme (1923)

- Mērija Karabača (1939)
- Mihails Kļavlapa (1948)
- Maija Bruce (1953)
- Austra Kāle (1931)
- Dzidra Šteinberga (1932)
- Alīse Heidemane (1937)
- Anita Lejasrulle (1953)
- Andris Zeps (1956)

Skrundas novadā

- Anastasija Abdullajeva (1923)
- Arvīds Dzelzs (1943)
- Gunārs Pētersons (1946)
- Astra Jegoršina (1945)
- Gaida Rutka (1952)
- Līvija Neimane (1922)
- Juris Saulgriezis (1936)
- Rasma Otto (1934)

(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļu informācijas)

MOTOSPORTS

Enduro* grib iedzīvināt arī mūspusē

Vairāk nekā pussimts motosportistu no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas piedalījās divu dienu sacensībās *Enduro Kuldīga 2017*, kas pagājušajā nedēļas nogalē notika Ēdoles un Īvandes pagastā.

Divās dienās tika izbraukta ap 75 km gara trase ar trim ātruma testiem: – 2,5 km un 2,8 km pa plavas segumu un 3,5 km trase karjerā. „Piedalījās labākie braucēji no visām trim valstīm,” stāsta viens no sacensību rīkotājiem, biedrības *Motorsport.lv* biedrs Mārtiņš Lagzdīns. „Prieks, ka no sacensību dalībniekiem saņēmām labas atsauksmes par organizāciju. Šī bija mūsu pirmā pieredze divdienu sacensību rīkošanā šajā pusē, kur gribam popularizēt šo sporta veidu. Šeit daudzi iedzīvotāji nezina, kas ir enduro, bet labi, ka ar izpratni izturējās, kad sacensības bija jāpasaka ar zemju īpašniekiem. Organizēšanā palīdzēja kolēģi no Liepājas un Madonas. Plānojam šādas sacensības šeit rīkot arī nākotnē.”

Šis bija Latvijas čempionāta

Viens no ātruma testa posmiem sacensībās *Enduro Kuldīga 2017* bija ierīkots karjerā Ēdolē.

otrais un Lietuvas čempionāta trešais enduro sacensību posms. Biedrība *Motorsport.lv* tās organizēja sadarbībā ar biedrību *Latvianbaja organizers team* un Kuldīgas novada pašvaldību.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

1. vietu ieguvēji:

- junioriem Reio Timmi (Igaunija);
- E1 klasē Veiko Raats (Igaunija);
- E2 klasē Ivo Šteinbergs (Latvija);
- E3 klasē Elary Tālu (Igaunija);
- senioriem Einārs Vinters (Latvija);
- hobijklasē Aivars Kukojs (Latvija);
- veterāniem Pēteris Sliede (Latvija);
- C klasē Igoris Golubevs (Latvija);
- Quards klasē Kristis Daugaviņš (Latvija).

*enduro – daudzdienu motobraukšanas sacensības grūti izbraucamos apstākļos, bezceļu apvidus šķērsošana. Vērtēšanas principi ir analogiski autorallijam, tikai ātrumposmu vietā ir enduro testi (slēgta trase plāvās, mežos, smiltīs, pāri grāvjiem, pauguriem un maksimāli veidotiem šķēršļiem). Šīm daudzdienu sacensībām motosportā ir vissenākās tradīcijas. Jau 1913. gadā Lielbritānijā notikušas pirmās starptautiskās sešu dienu sacensības, kas ar nosaukumu *Nāciju kausa izcīņa* tiek rīkotas joprojām.

KONKURSS

KAS TĀ PAR VIETU PASAULĒ?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

41. kārtā

Šis atrakciju parks ir lielākais šajā valstī un otrs populārākais atrakciju parka kūrorts šajā kontinentā. Tur atrodami ļoti augstas kapacitātes karuseļi un atrakcijas, kas nozīmē, ka parks var uzņemt līdz aptuveni 60 000 apmeklētāju dienā. Parks tika atvērta 1975. gadā ar 16 hektāru platību. Parkā ir kafejnīcas, restorāni, pat vairākas viesnīcas un dzelzceļa vilciens, kurš ļauj brīvi pārvietoties pa teritoriju.

Atbildes gaidām līdz **22. augusta 11.00**; tās sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

40. kārtas atbilde: Anīkšču gaisa taka, Lietuva.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Dana Keine, Ausma Kreidere, Indra Ābelīte, Ingars Neimanis, Vilnis Bēniņš, Mārcis Arājs.

PĀRDOD

Steidzami – labu **APBŪVES GABALU** klusā ģimeņu māju rajonā Kuldīgā, Atpūtas ielā 7 (Putnodrāzā), platība 1683 m², 9 500 EUR, pārdod īpašnieks. Tālr. 26464576.

Pārdod trīsistabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 29943113.

Divistabu **DZĪVOKLI** Skrundā. Tālr. 26969551.

Divistabu **DZĪVOKLI** Rendā. Tālr. 26140502.

DĀRZU d/b *Rumba*. Tālr. 20044112.

VW PASSAT, 1,9 TDI, 2003, Kuldīgā. Tālr. 27198899.

Graudu **KOMBAINUS**, sējmašīnas, arklus, kultivatorus. Tālr. 29752090.

SKAPI, SEKCIJU, SPOGUĻGALDIŅU, mazo galdiņu, dīvānu, mikroviļņu krāsni, gāzes plīti. Tālr. 20044112.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, visu veidu žalūzijas, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Iespējams līzings. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

KVIEŠUS, RUDZUS un placinātus **GRAUDUS**. Tālr. 26516144.

KVIEŠUS, rudzus, piegāde. Tālr. 29560864.

SIENU ruļļos. Tālr. 29458403.

Ziemas **KĪPĻOKUS**. Tālr. 26432575.

PLŪMES par 50 centiem/kg Kurmāles pag. *Jaunvītoliņos*. Tālr. 26771801, 28271288.

DAŽĀDI

TAXI. Tālr. 26062229.

AUTO ELEKTROSISTĒMU diagnostika un remonts, **AUTO SIGNALIZĀCIJU** uzstādīšana, juraauto.lv, tālr. 26669624, 29242556.

Mētras VT – **MAZGĀJAM, PŪLĒJAM**, klājām keramikas pārklājumu automobiļiem, pulējam lukstus. Tālr. 28134800.

Brigāde **MAINA JUMTUS**, siltina fasādes un veic citus darbus. Pieved būvmateriālus. Tālr. 22376653.

Ēku siltināšana ar **EKOVATI**, gaisa spraugu aizpildīšana. Tālr. 27829190.

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

Mētras VT – **TĪRĀM MĪKSTĀS** mēbeles, matračus, paklājus, mazgājam logus. Tālr. 28134800.

Kvalitatīvi **BRUĢĒŠANAS** un **ŽOGU** uzstādīšanas darbi. Tālr. 29496314.

PAZUDIS

SUNS, vācu asspalvainais, brūni raibs. Atradējam lūgums zvanīt pa tālr. 29146547.

Brūnu, sēklojamu **TELI**. Tālr. 29969853.

Pārdod **TRUSIŠUS** un **MUSKUSPĪLĒNUS**. Tālr. 28750421.

SIA *Vēvers* pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi par ražotāja cenām. Tālr. 26651831.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29136113.

Skaldītu lapkoku vai sukjkoku **MALKU** ar piegādi, 25 eiro/krāmētā sterā. Tālr. 24957247.

Skaldītu **MALKU**: 8 berkubi – 180 EUR, 11 berkubi – 200 EUR. Tālr. 29562735.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 29974786.

Nomaļu **MALKU**. Tālr. 22377474.

SIA *Nams-95* pārdod aku un kanalizācijas **GRODUS**. Piegāde, izkraušana. Tālr. 29106589, 26548736.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

ROKAM DĪKUS, GRĀVJUS. Piedāvājam *Bobcat*, ekskavatora, evakuatora, autoceltni (no 5 līdz 25 t) pakalpojumus. Tālr. 28134800.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai un cirmsas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

ZĀĢĒ lielus un bīstamus **KOKUS**. Tālr. 26896810.

NEPĀRDOD, bet izstrādā! Profesionāla mežizstrādes konsultācija, www.proto.lv, tālr. 26125312.

Pārvietojamā **LENTZĀĢA** pakalpojumi. Tālr. 26445292.

TRIMERĒ. Tālr. 22302300.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

KAPU PIEMINEKĻI, apmales, sētiņas Baļožu ielā 6 (blakus pastam). Tālr. 28666270.

VĒLAS ĪRĒT

DZĪVOKLI Kuldīgā. Tālr. 25390980.

Lauksaimniecības **ZEMI** Turlavā vai blakus pagastos. Tālr. 29256093.

PĒRK

SIA *Lāses AM* kautuve par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**.

Bioloģiski sertificētiem lopiem augstas cenas. Piemaksa par nodoto lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, AITAS, ZIRGUS**. Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 26142514, 20238990.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJĻOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA *Kurzemes Gaļsaime* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Transports bez maksas. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

SIA *Cēsu gaļas kombināts* par augstām cenām iepērk **JAUNĻOPUS** un **LIELLOPUS**. Samaksa pēc vienošanās. Tālr. 28770777, 26185703.

Dzīvojamo **MĀJU** Kuldīgas apkaimē. Tālr. 29980420.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28394754.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS**, traktoru **PIEKABES, INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

JUMZ JŪGVĀRPSTU. Tālr. 28396008.

GARĀŽU Kuldīgā. Tālr. 26513678.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

VAJADŽĪGI

Paplašinoties darbībai, SIA *Otaņķu Dzīrnavnieks* (42103015892) aicina darbā E kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā un Eiropā. Tālr. 29185566.

SIA *SAULES IELEJA 3* (40103207155) – **FASĒTĀJS**. Tālr. 28457738.

Piedāvā lasīt **SMILTSĒRKŠKUS**. Tālr. 29243311 (Rita Štofregena).

SIA *Rendas Uplejas* (41201006267) aicina darbā C kategorijas **AUTOVADĪTĀJU** darbam ar pašizgāzēju. Tālr. 29266227.

I/k *Mārcis Martinovs* (41202018973) – **ZĀĢĒTĀJI**. Labas cirmsas, samaksa reizi nedēļā. Tālr. 26533305.

Kokapstrādes uzņēmums SIA *LatlgMa* (40003622132) aicina darbā **DARBU VADĪTĀJUS** (meistaros). Konkurētspējīgs atalgojums. Gaidīsim jūsu CV. Tālr. 26306343.

AUGUSTA ERUDĪTS

Kā sauca vienu no viduslaiku ietekmīgākajiem jūdaisma pārstāvjiem, filozofu un ārstu, kurš dzimis Spānijā?

Atbildes līdz 21. augusta 12.00 atsūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: mūzikas terminoloģijā spēlēšanas maniere, kad stīgu instrumentu, kuram paredzēts lociņš, spēlē ar pirkstiem, ir *pizzicato*.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Indra Ābelīte, Mārcis Kalējs, Ingars Neimanis.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

CRAFT WOOD pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

SIA *PRIEDES AG* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums par ļoti labu samaksu nopirks meža īpašumu vai arī augošu kokus jūsu īpašumā. Sertificēts taksators izgatavos meža inventarizācijas lietu, cirsma skices, robežstīgu un kupicu atjaunošanu. Uzņēmuma mežzinis sniegs jums profesionālas konsultācijas par nepieciešamajām mežsaimnieciskajām darbībām jūsu īpašumā **BEZ MAKSAS**. Garantējam gan profesionālu un godīgu attieksmi, gan ļoti labu samaksu. Tālr. 26129919, 28368838, info@lmu.lv.

Bērza, melnalkšņa, oša, ozola **ZĀĢBAĻĶUS**. Tālr. 29428876.

Iepērkam **MALKU** (3 m). Samaksa tai pašā dienā. Tālr. 26125312.

Padomju laika **FOTOOBJEKTĪVUS**. Tālr. 26277335.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

ATĀLUS pļaušanai. Tālr. 29179992.

Gan vairumā, gan mazumā pērk netīrītas **MELLENES**. Tālr. 29173408.

SIA STILLS

Talsu nov. Laidzē

PĒRK ZĀĢBAĻĶUS:**OZOLA** zāģbaļķus

no 20 cm/d:

A klase no 90 līdz 330 eiro/m³

1. šķira no 40 līdz 140 eiro/m³

2. šķira no 40 līdz 90 eiro/m³

OŠA zāģbaļķus

no 24 cm/d:

A klase no 80 līdz 120 eiro/m³

1. šķira no 50 līdz 85 eiro/m³

Samaksa tūlītēja.

Tālr. 29463811, 29334955.

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Pēterim un ģimenei. Alsungas bijušie klasesbiedri un vecāki

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.

/R.Skuiņa./

Izsakām līdzjūtību Viķu ģimenei, ARTŪRU pāragri zaudējot.

Kaspars Neimanis ar ģimeni

Visskaistākā dzīve var pārtrūkt,

Negaidot rieta,

Neprasot sirdij,

Cik sāpju tā aizejot atstāj...

/J.Jaunsudrabiņš./

Visdziļākā līdzjūtība Aijai un Aivaram, dēlu mūžībā pavadot.

Vītiņu ģimene

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,

Un siltums, ko izstaro sirds,

Tas nezūd, tas paliek un mirdz.

/V.Egle./

Izsakām līdzjūtību Iļģvaram ar ģimeni, māmuļu mūžībā pavadot.

Vilma, Alberts

Nav tādu vārdu, ar ko izsmelt bēdas

No sirdīm, kas sāpēm pielijušas.

/Ā.Elksne./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Balēviču ģimenei, tēti un vīru smilšu kalniņā pavadot.

Kaimiņi no *Incīšiem*

Tikai atmiņas klusas

Kā mīļi un zināmi soļi

Palicējiem

Visu mūžu skan blakus.

/V.Grenkovs./

Visdziļākā līdzjūtība NORMUNDA GRAUBJA ģimenei, vīru un tēvu pāragri zaudējot.

SIA *Tikauto* kolektīvs

SIA *Tikauto* kolektīvs

Man bija jāiet.

Vējš pacēla dvēseli, nesa...

Saule un diena nepaspēja...

Esmu prom.

/Ē.Krasta./

Jūtam līdzī Sarmītei un piederīgajiem, NORMUNDU zaudējot.

Laima, Zeltīte, Silvija, Aīda, Anda

28. augustā Kuldīgā,

Liepājas ielā 34,

pieņems dermatoloģe AIJA ŠMITE.

Iepriekšējs pieraksts pa tālr. 29141784.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirmsas un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)**

Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsma iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

INTERESANTI

Ko Instagram fotogrāfijas atklāj par jums

Instagram profils var daudz pateikt par personas garīgo veselību. Vai persona pārsvarā publicē melnbaltas bildes, vai izmanto filtras, lai krāsas padarītu spilgtākas – tas dod iespēju pētniekiem ar datora palīdzību noteikt, kuras personas cieš no depresijas. Pētījuma līdzautors Kristofers Danforss (*Christopher Danforth*), matemātikas, dabas un tehnisko zinātņu profesors no Vermontas, skaidro, ka tas norāda uz jaunu metodi, kas var ātrāk palīdzēt atpazīt depresiju. Pētījumā piedalījās vairāk nekā 160 brīvprātīgie, snie-

dzot informāciju par savu veselības vēsturi. Aptuveni pusei pēdējo trīs gadu laikā bija diagnosticēta depresija. Kad pētnieki analizēja ap 44 000 attēlu, viņi konstatēja, ka *postos* no lietotājiem, kam bijusi depresija, attēli ir zilākos, pelēcīgākos un tumšākos toņos (filtrs *Inkwell*). Turpretim lietotāji, kuriem nav bijusi depresija, pārsvarā izmanto gaišus filtras (*Valencia*). Pētnieki norāda, ka nepieciešami daudzi pētījumi, pirms izmantot šāda veida tehnoloģijas, lai diagnosticētu garīgās veselības stāvokli.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 18. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 59 min. Saule lec 5.57, riet 20.56.

Naktī +12°...+16°

2-4 m/s

Dienā +18°...+21°

2-5 m/s

RĪT, 19. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 55 min. Saule lec 5.59, riet 20.54.

Naktī +17°...+20°

3-4 m/s

Dienā +17°...+20°

3-4 m/s

PARĪT, 20. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 50 min. Saule lec 6.01, riet 20.51.

Naktī +15°...+16°

3-4 m/s

Dienā +16°...+18°

3-5 m/s

LOGI UN DURVIS Vasaras atlaides logiem līdz 46%. Akcija līdz 31.08.2017.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel./fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

KEPINĀS Kuldīga, Vakara iela 5
FYPRYST - 15% (skausta pilieni suņiem un kaķiem pret blusām, ērcēm).
Tālr. 26336191, dr. Marita Līdaka.

SIA «Konstro» piedāvā PVC LOGUS, ŽALŪZIJAS, METĀLA DURVIS, JUMTA SEGUMUS, SKĀRDA DETAĻAS, NOTEKSISTĒMAS.
T/c «Maxima» Talsos, Rīgas ielā 8, vai zvanīt 29826627.

KUREKSS
PĒRK
cirsmaš, mežuš ipašumā, skujkoku žāgbalkus
Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums vizidzevīgāko risinājumu!
APMAKSA TŪLĪTĒJA!
BEZMAKSAS ŽĀGBALĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados
• Cirsmaš, meža ūpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
• žāgbalķi: tālr. 29141474;
• transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033
www.kurekss.lv

PUĶU SĒTA Ēdoles ielā 33
piedāvā 14 dažādu šķirņu kokveida un skarainās **HORTENZIJAS** (ziedošas).
Tālr. 27080550.
Vindenieki

Jaunumi arī portālā www.kurzemnieks.lv!

SPORTA SPĒLES

Attapība, izveicība un saldumi

106 mazāki un lielāki ķipari bija ieradušies sacensties 22. Turlavas pagasta sporta svētkos.

Konkurenci turlavniekiem radīja viesu sportisti no Kuldīgas, Aizputes, Kurmāles, Basiem, Laidiem. Dienas pirmajā cēlienā notika individuālās sacensības, piemēram, rāpošanā (aptuveni astoņus metrus garā distancē mazuļi sacenšas jau ceturto gadu), 200 m jeb stadiona viena apļa veikšanā ar *Dip&Dap* riteni, bumbiņu mešanā mērķī, skriešanā u.c. disciplīnās. Ciemos bija ieradies avioklubs no Kuldīgas, kas izrādījis dažādus lidaparātus, taču vislielāko jautrību dalībniekiem esot sagādājusi ātrgaitas mašīna, kas spēlējusi pat futbolu. Sacensības turpinājās komandām divās vecuma grupās, lai uzvarētu kopvērtējumā,

Komanda *Livānu iela* startē jautrajā stafetē. No kreisās: Henrijs Inapšs, Krišs Duburs, Roberts Tovstujaks, Sannija Zīberga, Diāna Dubure.

Dip&Dap riteņbraukšanas sacensības, priekšplānā izvirzījies Elza Rēķe (nr. 3).

bija jāsacenšas futbolā, tautas bumbā un jautrajā stafetē. Beigās pagasta estrādē visi kārtīgi izdancojās disenītē.

Inta Jansone
Zandas Spulģītes arhīva
foto

KOMANDĀM UZVARAS LAURI TIKA: jaunākajā grupā *Snaiperiem* (Kristīne Dubure, Alise Robežniece, Reičela Rone, Justīne Barinska, Estere Barinska, Sanija Robežniece, Dāvis Pelēkais), bet vecākajā grupā *Manai sejai* (Andžela Orlova, Alise Bondare, Emīlija Šperberga, Reičela Orlova, Sabīne Šēle, Mārtiņš Klauseks, Roberts Marskis).
INDIVIDUĀLO DISCIPLĪNU UZVARĒTĀJI:
0-2 gadu grupā rāpošanā Letīcija Barinska, Edvards Kalniņš.
2-4 gadu grupā *Dip&Dap* braukšanā Tina Tovstujaka, Raivo Sermoliņš; bumbiņu mešanā

mērķī Andra Giberte, Kārlis Kalniņš; pildbumbu mešanā Madara Fībiga (2,75 m), Ralfs Kņukšta (2,30 m); 30 m skrējienā M.Fībiga (06:58), Rihards Kalniņš (08:53).
5-7 gadu grupā pildbumbu mešanā Samanta Ozolniece (5,57 m), Ignasio Junkers (6,29 m); 30 m Alīna Rone (06:24), I.Junkers (05:64); lēkšanā tālumā no vietas Marta Kalniņa (1,40 m), Rihards Zībergs (1,67 m).
8-10 gadu grupā 60 m Diāna Dubure (09:79), Ramons Junkers (08:91); tāllēkšanā D.Dubure (3,35 m), Adrians Junkers (3,28 m); šautriņu mešanā

D.Dubure (27 punkti), Anrijs Inapšs (37 p.).
11-13 gadu grupā šautriņu mešanā Inita Šķēle (37 p.), Ģirts Bergholds (34 p.); basketbola soda metienos Sabīne Sanija Šēle (5 no 10), Kristaps Pirtnieks (5); 60 m Kristīne Dubure (08:38), K.Pirtnieks (09:48); tāllēkšanā Sanija Robežniece (3,72 m), K.Pirtnieks (3,46 m).
14-15 gadu grupā 60 m Andžela Orlova (08:61), Edmunds Šmits (08:35); tāllēkšanā A.Orlova (3,70 m), E.Šmits (4,28 m); šautriņu mešanā Patrīcija Junkere (31 p.), Roberts Marskis (37 p.); basketbola soda metienos P.Junkere (4 no 10), Krišs Šmits (4).

RITENBRAUKŠANA

Krists Neilands kopvērtējumā desmitais

Portugāles daudzdienu velobrauciena kopvērtējumā desmito vietu izcīnīja kuldīdznieks Kristis Neilands (*Israel Cycling*

Academy), viņš uzvarēja jauno braucēju ieskaitē. Desmitajā posmā riteņbraucējiem bija jāveic 20 km individu-

ālais brauciens, Kristis šajā posmā finišēja 16. vietā. Kuldīdzniekam Portugāles velobrauciens bija ļoti veiksmīgs, par iegūto desmito

vietu kopvērtējumā viņš nopelnīja papildu 20 Starptautiskās Riteņbraukšanas federācijas (UCI) ranga punktus.

Par sporta pasākumiem un rezultātiem informējiet e-pastā inta.jansone@kurzemnieks.lv!